

nt

naš tednik

LETO XXXI. — Štev. 43 24. oktobra 1979 Cena 4.— šil. (5 din)
Poština plačana v gotovini Celovec P. b. b.
Erscheinungsort Klagenfurt Verlagspostamt 9020 Klagenfurt

Papež sprejel koroške Slovence

Uvodnik

Varčevanje pomaga vsem

Bliža se dan svetovnega dneva varčevanja. Dne 31. oktobra bo spet vse na nogah. Mlado in staro bo nosilo svoje prihranke k denarnim ustanovam, bodisi ker dobijo lepa darila, bodisi ker je pač svetovni dan varčevanja in je sosed tudi šel na banko. Je pač med ljudmi tudi veliko takih, ki samo zaradi lepega darila prinesejo svoje prihranke. In banke med sabo celo tekmujejo v obdarovanju varčevalcev. Nekateri ljudje imajo kar po več hranilnih vlog pri raznih bankah.

Je že tako, da tudi denarne ustanove delajo med sabo konkurenco in to na račun posameznika. Se pred letom se je razpaslo konkurenčiranje s tako imenovanimi „črnimi obrestmi“. Bili so celo taki ljudje, ki so romali od ene banke do druge in izigravali banke pri obrestih. Tej zlorabi je dokončno zadal smrtni udarec novi zakon kreditnega gospodarstva (Kreditwesengesetz), ki je začel veljati s 1. 3. 1979. V sklopu s tem zakonom so banke sklenile nov dogovor o osnovnih obrestih (Habenzinsabkommen) in tako se črne obresti izključujejo, ker so za prekrške omejenega dogovora in pa zakona predvidene gmotne kazni od šil. 100.000,— do šil. 500.000,—.

Razne vrste varčevanja se niso posebej hitro spremenile. Za navadno vlogo z vezavo treh do dvanajst mesecev se dobi po 4% obresti, za vezavo do 36 mesecev se dobi 5% obresti in pa za vlogo z vezavo se plača 6,5% obresti.

Dobijo se tudi tako imenovana varčevalna pisma z vezavo 4 let in pa za 6,5%.

Premijsko varčevanje donaja letos še 8,8% rentite in je tudi zelo priljubljena vrsta varčevanja. Stanovanjskemu varčevanju je letos finančni minister potrgal nekaj perja. Za letos se še dobi premija po stari meri, drugo leto pa bo premija znašala samo še 700.— šil. Rok vezave se je skrajšal od šest na pet let. Kljub temu pa ta vrsta varčevanja ni izgubila ne pri popularnosti in tudi ne pri pomembnosti, saj se more dobiti po poteku pogodbe ugodno in dolgoročno posojilo. Kar se tiče tega varčevanja, se mora finančnemu ministru očitati, da tukaj ni varčljivo ravnal. Če bi od vsega početka bolj štedil s premijami, bi mu sedaj ne bilo treba varčevati.

Razne zavarovalnice nudijo potem še razne vrste dolgoročnega varčevanja, kot je to zavarovanje za življenje; s tem varčevanjem je povezano tudi znižanje davkov.

Nakup zadolžnih listin pomeni tudi dolgoročno varčevanje.

Množica se teh raznih vrst varčevanja v veliki meri poslužuje. So pa tudi še taki ljudje med nami, ki se od svojih prihrankov ne morejo ločiti in denarčke vtikajo v nogavice ali pa jih skrivajo po že zatohlih ali pa po plesnivih koticah. Seveda, takega človeka vedno spremlja strah pred ropom, krajo, ognjem ali pa vlomom. Take ljudi je pač hudo prepričati.

Diference med Celovcem in Dunajem?

Wagner trdi: „člen 7 izpolnjen“ - Pahr šele zagotavlja njegovo izpolnitev

Obisk jugoslovanskega zunanjega ministra Josipa Vrhovca v Avstriji je potekel po pričakovanjih obeh strani. Avstrijsko javnost je seveda v prvi vrsti zanimalo, kaj bo povedal jugoslovanski minister Vrhovec glede manjšinskega vprašanja; nekateri — med njimi koroški organ SPÖ — so pričakovali, da bo priznal in pozdravil avstrijsko sedmojuljsko zakonodajo.

Spet drugi so se poslužili velikovškega atentata in namigovanja na jugoslovansko policijo, da bi na ta način ustvarili nesoglasje med avstrijskimi in jugoslovanskimi pogovornimi partnerji.

Koroški deželni glavar Leopold Wagner pa je celo po zaključku državnega obiska izjavil za koroški radio, da vsa mednarodna javnost (torej po tej logiki tudi Jugoslavija)

priznava sedmojuljsko zakonodajo kot izpolnitev člena 7 avstrijske državne pogodbe.

Da temu le ni tako, je črno na belo dokazalo uradno zaključno sporočilo obeh ministrov (besedilo objavljamo na 3. strani), v katerem je avstrijska stran — med njimi zvezni kancler dr. Kreisky in zunanji minister dr. Pahr — zagotovila, da bo izpolnila vse obvez-

nosti, ki izhajajo iz člena 7 in drugih mednarodnopravnih določil. Poleg tega bo Avstrija — tako dobesedno v uradnem sporočilu — storila vse, da bo zagotovila obstoj in razvoj slovenske in hrvaške narodne skupnosti v Avstriji

(Dalje na 4. strani)

Mladina pela v Šentjakobu v Rožu

Že kar na začetku letošnje kulturne sezone nas je presenetila Krščanska kulturna zveza z novim osrednjim koncertom v Šentjakobu v Rožu. Lahko rečemo, da ne pretiravamo, če označimo to prireditev kot višek obetajoče se sezone. Višek predvsem zategadelj, ker so na tem koncertu prvič nastopili otroci tudi v manjših skupinah in prikazali, da se pri nas danes le še goji kultura v najmanjšem krogu, v družini. Višek tudi zategadelj, ker se je posrečilo prireditelju sestaviti iz tako različnih skupin iz vseh koncev in krajev Zile, Roža in Gur tako navdušljiv prikaz mladinskega delovanja in dela z otroškimi skupinami. Povezavo je pripravil Toni Sticker, brala sta jo Hanzej Sticker in Andreja Lepuschitz iz Šentjakoba v Rožu.

Ko se je zastor odprl, smo kar ostrmeli že nad zunanjo sliko tamburaške skupine iz Loč ob Baškem jezeru, ki jo vodi agilna Erika Wrolich. Tamburaši so s svojim nastopom ustvarili pravo vzdušje že kar ob začetku prireditve. Pozdravni nagovor je imel predsednik KKZ, g. Lovro Kaselj. (Zaradi pomanjkanja prostora bomo govor objavili v naslednji številki NT.)

Med nastopi posameznih skupin

Obtok denarja je svojstven sistem. Nekateri prinašajo, drugi odnašajo. Denarja skorajda nikoli ne zmanjka. Je kakor ura, ki vedno gre in v kateri eno kolesce drugo žene. Brez denarja pač ni muzike, pravi pregovor. Varčevalci dajo svoje prihranke splošni družbeni koristi na razpolago. S tem denarjem izposojevalci investirajo v razna podjetja, ustvarjajo se nova delovna mesta, delovno mesto se obnavlja in rentabilizira, zidajo se nova stanovanja, olepšava se naše okolje in nasploh se ustvarja napredek, ki je v korist vsem družbenim slojem.

Približno taka razmišljanja naj nas popeljejo na svetovni dan varčevanja ali pa v tednu varčevanja k eni izmed naših „Posojilnic“, ki nad sto let predstavljajo našo narodno gospodarsko samopomoč. Ne hodimo kam drugam, ker dobimo drugje boljše darilo, ker so drugod prostori lepši kot naši, ali pa da so celo bolj napredni. V domačo posojilnico naj nas popelje pot na svetovni dan varčevanja, da bo na ta dan rastle naša zadružniška samopomoč v korist ne samo vsem njenim članom, temveč tudi v korist vsem vlagateljem v letu otroka, pa posebej še za boljše bodočnost naše mladine.

Janko Oitzl, Brnca

so mladi Šentjakobčani deklamirali pesmice iz slovenske literature in vsi po vrsti „postavili svojega moža“: Martina Ottowitz, Tomaž Dobernig, Tomi Gabrutsch, Martina Kofler, Marjan Kunčič, Mihaela Triesnig, Jozej Sticker, Peter Wuzella, Regina Lesjak, Šimej Sereinig. Tem deklamacijam so se pridružile še nadaljnje iz vrst nastopajočih skupin.

Po loških tamburaših so nastopili otroci iz Šentilja, nato pa mogočni zbor otroškega vrtca šolskih sester iz domačega Šentpetra s pesmijo in folkloro ter deklamacijo. Prav tu se polaga temelj za kulturno ustvarjanje šentjakobske fare in okolice, ki je postal in ostal še v današnje dni kulturno središče Roža prav po srečnem naključju tega dobrososedskega sodelovanja. Lucija in Marija Feinig iz Sveč sta prikazali s kitaro in flavto glasbeno tradicijo iz Sveč, medtem ko je bil nastop otroške sku-

pine iz Šentjakoba samega zelo obširen in je segal od nastopa bi rekeli že nevest preko solističnega petja pa tja do telovadbe, pri kateri je sodeloval tudi kaplan Janez Tratar in žel mnogo aplavza. Pomaga mu pri mladinskem delu sestra Antonija.

Sad nekaj mesecev stare glasbene šole v Ločah, otroci družine Triesnig, so bili naslednji na programu in so se morda malo prestrašili ob pogledu na nabito polno dvorano. Kljub temu so se kar kmalu ujeli in prišli do srečnega zaključka, kateremu je sledil nastop že po vseh krajih znanih hodiških tamburašev pod vodstvom Dorice Sabotnik. Ostali smo kar onstran Drive, sledil je nastop otrok iz Bilčovsa pod vodstvom Urške Kassl.

Šmarječani Hanzl in Pepi Mihor ter Günther Weratschnig so brez dvoma želi največ aplavza, saj sta Pepi in Günther ob spremljavi harmonikarja Hanzija prav profesionalno zapela in zažvižgala v mikrofone, da so si morali nekateri v dvorani držati svoje trebuhe od samega navdušenja. Jaz sem ta liepi Šiman in Der steirische Brauch mi še danes zvenita v ušesih, fotograf nemškega časopisa je kar tako skakal okoli teh ptičev iz Šmarjete. Docela resen program so podali Werner, Lidija in Edvard Ora-

(Dalje na 4. strani)

Občinska seja v Pliberku

Kdo se je v obliki „samopostrežbe“ polastil dobrih 20 komadov gradbenega lesa iz občinskih gozdov mestne občine Pliberk? To vprašanje je bilo v ospredju dogajanja zadnje občinske seje v Pliberku, čeprav so bile na sporedu tehtnejše točke, kakor npr. prvi dodatni proračun. Le-ta predvideva povečanje izdatkov v višini 1,9 milijona šilingov, pa tudi skrajšanje v določenih primerih.

(Dalje na 3. strani)

Vztrajno in neomajno naprej!

„Gibanje KEL moramo razširiti, z boljšimi idejami in predlogi, predvsem pa z delom mu moramo dati potrebno udarnost in prožnost, da bomo prisotni pri reševanju perečih problemov, da bomo pritegnili čimveč ljudi, po celem Koroškem, ne samo na južnem,“ je poudaril Karel Smolle v petek, 19. oktobra, na zborovanju KEL v Celovcu. „Volilci, ki so nam zaupali v nedeljo, 21. oktobra, nas silijo, da nadaljujemo z delom in da si prav s tem delom priborimo tisto zaupanje, ki nam ustvarja dolgoročne možnosti za uspeh v družbeno-političnem dogajanju.“

Na zborovanju so se kandidati in somišljeniki posvetovali o zadnjih volitvah in jih na podlagi obstoječih analiz preštudirali; samoumevno pa je, da so se predvsem bavili s prihodnjim delom in nastopanjem. Treba bo proučiti družbeno-politični in gospodarski položaj in razvoj ter se z njima resno in temeljito baviti.

Posebna točka razprave je bil tudi odnos KEL do obeh slovenskih osrednjih organizacij, NSKS in ZSO. KEL ni nikakršna konkurenca obema osrednjima organizacijama. Nasprotno, zaradi svoje širše osnove jima hoče pomagati pri delu. V boju za vsestransko enakopravnost koroških Slovencev. KEL vidi veliko možnost v delitvi dela, zlasti na tistih področjih, s katerimi se obe osrednji organizaciji ne moreta baviti.

POMOČ KAMPUČIJI

Vlada v Kampučiji, ki jo podpirajo vietnamski bajoneti, je končno le privolila v mednarodno pomoč gladujočemu civilnemu prebivalstvu. Vojaščina, ki tlači prebivalstvo pod jarem sužnosti, predvsem pa mogotci, ki so katastrofo zakrivali, imajo seveda jesti dovolj in še preveč. OZN je pozvala vse države članice, naj zberejo potrebne 110 milijonov dolarjev, da bodo mogli nakupiti živila. Ogroženih je več sto tisoč prebivalcev, po nekaterih poročilih pa celo milijoni. Hrano bodo prevažali z letali iz Bangkoka v Pnom Penh.

NOBELOVA NAGRADA
MATERI TEREZI

Letošnjo Nobelovo nagrado za mir je prejela mati Tereza, mati gladujočih in bolnih v indijski Kalkuti. Katoliška redovnica, po rodu Albanka iz Skopja, glavnega mesta Makedonije, je s svojim nesebičnim življenjskim delom izpričala dejansko ljubezen do bližnjega. Njeno delo žari kot svetel zgled in vir upanja v mračni bedi, ki tare in množično uničuje revne tega sveta. S svojim delom si je mati Tereza zaslužila Nobelovo nagrado za mir bolj in tudi prej kot marsikateri posvetni mogotec. Daljše poročilo o materi Terezi bomo objavili v eni naslednjih števil NT.

MOŠE DAJAN Odstopil

Popolnoma nepričakovano je te dni odstopil izraelski zunanji minister Moše Dajan, ki je bil prej bolj znan kot odlični vojskovodja. Vzrok odstopu je bil, kot je izjavil Dajan sam, da mu je Begin odzvel čedalje več pristojnosti in pravic. Dajan se zavzema za večjo gibčnost jeruzalemske vlade v pogajanjih za avtonomijo Palestinecev. Dajanov odstop je gotovo otežkočil položaj obrambnega ministra Haima Weizmanna, ki tudi zahteva večjo avtonomijo za Palestinece. Za zdaj je prevzel Dajanove posle Begin sam, čigar politične možnosti se z Dajanovim odstopom gotovo niso zboljšale.

HALIL V AVSTRIJI

Prejšnji teden je prispel na šestdnevni državni obisk v Avstrijo egiptovski ministrijski predsednik Mustafa Halil. V Salzburgu sta ga sprejela zunanji minister Pahr in deželni glavar Haslauer. Halil in njegovo spremstvo se pogovarjajo v Avstriji o gospodarskem in političnem sodelovanju med obema državama. Ena najvažnejših točk pogovorov je pač bližnjezhodno vprašanje, saj je znano, da ima kancler Kreisky dobre odnose s palestinskimi organizacijami in Arafatom. Zaradi mirovne pogodbe z Izraelom je postal egiptovski predsednik Sadat tarča divjih palestinskih napadov.

VOLITVE NA
PREDARLSKEM

V nedeljo, 21. oktobra, so Predarščani volili svoj novi deželni zbor. Ostalo je vse pri starem. ÖVP ima naprej 22 deželnozborskih poslancev, SPÖ 10, FPÖ 4. Glasove je izgubila FPÖ, obe drugi stranki sta napredovali. Predvsem socialistični krogi so v zvezi z gibanjem „Pro Vorarlberg“, ki zahteva večjo deželno avtonomijo, upali na večji porast glasov. Toda tudi napadi na to gibanje, ki ga imajo nekateri za separatistično, niso veliko pomagali. Prepričljiva zmaga na Predarlskem je za Tirolsko in Zgornjo Avstrijo že tretji — in tudi zadnji — veliki letošnji volilni uspeh ÖVP.

Dobrodošel dokument o nemškem nacionalizmu

Založbi Österreichischer Bundesverlag, t. j. Avstrijska zvezna založba — mišljena je avstrijska državna, uradna založba — je izšla pred kratkim knjiga z naslovom „Rechtsextremismus in Österreich nach 1945“ („Desni ekstremizem v Avstriji po 1945“). Gre za debelo knjigo, ki vsebuje dokumentacijo iz „Arhiva avstrijskega odpornišva“. Uredili so jo Siegwald Ganglmair, Brigitte Lichtenberger in Wolfgang Neugebauer, kot znanstveni svetovalec pa je sodeloval Herbert Steiner. Pri izdaji je sodelovalo tudi notranje ministrstvo, zvezni minister za notranje zadeve Erwin Lanc pa je napisal knjigi, ki obsega 590 strani drobnega tiska, kratko spremno besedo. V njej omenja človeške žrtve, ki jih je morala dati Avstrija v žrelo nacizma, in zaključuje z besedami: „Kdo drugi če ne notranji minister demokratične republike mora skrbeti za to, da se kaj takega ne bo mo-

glo več ponoviti. Najboljše pobijanje fašizma pa je v tem, vzgajati demokrate. In najboljša oblika, vzgajati demokrate, je v tem, da se jih informira o neduhu fašizma in da dajamo vzgled demokracije“.

Gre predvsem za zbirko dokumentov iz že omenjenega arhiva s komentarji. Dokumenti so odlomki iz spisov oz. člankov desničarjev, ki se jih lahko mirno označi za stare in nove nacistične. Na prvi pogled bi se zdelo, da je v današnji Avstriji malo nacističnega tiska, v resnici pa izhaja mnogo manjših listov in glasil ter obstaja mnogo majhnih založb, zlasti v kakih provincialnih mestih, ki širijo novonaci-

stično ideologijo, zlasti v obliki zlohotne in vehementne kritike resničnih ali dozdevnih napak, ki jih dela sedanja avstrijska demokracija in druge demokratične države ter s sklicevanjem na krivice, ki se zares ali dozdevno dogajajo nemštvo v raznih evropskih državah, kot npr. na Južnem Tirolskem, na Češkem in drugod.

Najzanimivejši del knjige je nedvomno tisti, ki nam predstavlja voditelje oziroma glavne propagandiste skrajnega desničarstva v povojni Avstriji, zlasti seveda danes, in njihove teze na osnovi njihovih člankov. Kljub svobodi tiska v Avstriji se pristaši in voditelji skrajno desničarskih gibanj in

ideologij nočejo odkrito identificirati z nacizmom in se predstavljajo z drugimi imeni svojih gibanj in z drugimi simboli, vendar pa grede nekateri v svojem fanatizmu in sovraštvu do demokracije zelo daleč in le še čisto formalno ne priznavajo svoje pripadnosti k ideologiji nekdanjega nacizma. Njihovo pisanje in njihovi simbolni znaki so mu zelo blizu.

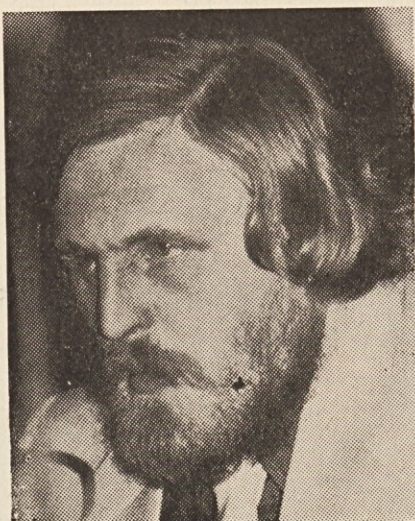
Knjiga vsebuje tudi precej obširno dokumentacijo o razmerah na Koroškem in iz nje zvemo, kdo so glavni pobudniki gonje proti slovenski manjšini, čeprav koroški Heimatdienst, ki je v knjigi sicer imenovan, vendar pa ne direktno

obtožen, očitno avtorjem knjige še ne velja za skrajno desno organizacijo. Posebno obširno poglavje pa zavzema v tej knjigi Južna Tirolska. Na primeru Južne Tirolske si novonacizem posebno brusi kremplje, čeprav ne zanemarija niti Koroške. Jasno je namreč, da si novonacisti obetajo najlažji uspeh na Južnem Tirolskem, kjer sovpa da njihova propaganda z nekaterimi upravičenimi težnjami južnotirolskega prebivalstva po jezikovni, kulturni in upravni avtonomiji. Te težnje ekstremistična propaganda temeljito izkorišča in se predstavlja kot pobornica za pravice Južnih Tirolcev, hkrati pa kot konica novega nemškega nacionalizma, ki ga hoče pobuditi. Na Koroškem pa se postavlja v vlogo branilke pred dozdevnim slovenskim nacionalističnim poskusom prodora in pred jugoslovanskim komunizmom. Knjiga citira Feldnerja, voditelja Hei- (Nadaljevanje na 6. strani)

tednikov komentar - tednikov komentar - tednikov komentar - tednikov kome

Zelo močno so odjeknile besede, ki jih je spregovoril v soboto, 13. oktobra, na letošnjem Oktobrskem taboru Harald Irnberger. Irnberger, po rodu Korošec iz Labotske doline, živi na Dunaju (glavni urednik mesečnika Extrablatt) in se je že večkrat močno angažiral v boju za pravice koroških Slovencev in drugih narodnih skupnosti v Avstriji. V tem govoru analizira in razgalja desetooktobrski mit in njegova mračnjaška pa nazadnjaška ozadja. Obenem nakazuje nekatere možnosti za boj za enakopravnost vseh Korošcev ne glede na narodnostne in druge razlike. Ena taka možnost je tudi gibanje KEL.

Tokrat objavljamo Irnbergerjev govor pod naslovom „Gemeinsam für einen neuen Oktober“ („Skupno za nov oktober“) z avtorjevim dovoljenjem kot komentar v NT. Namenoma ga objavljamo v nemščini, da ga bodo brez prevajalcev (ki pogostokrat napačno prevajajo) razumeli predvsem tisti, ki bi ga res morali prebrati in preštudirati. Uredništvo

HARALD
IRNBERGER:

*Gemeinsam für
einen
neuen
Oktober*

Wir treffen uns heute hier begleitet vom hysterischen Protestgeheul jener militanten deutschnationalen und faschistoiden Figuren, die bis vor wenigen Jahren noch das Monopol darauf zu besitzen schienen, die geschichtlichen

Ereignisse in Kärnten des Oktober 1920 zum Anlaß für öffentliche Versammlungen zu nehmen. Dieses Protestgeheul wissen wir freilich gelassen zu ignorieren — ist es doch nur der Ausdruck eines verzweifelten Rückzugsgefehtes jener versprengten Haufen von geschichtlich, politisch, moralisch und intellektuell Fußkranken, die sich selbst durch Lautstärke und totale Mobilisierung des letzten Vokssturms Mut zu machen versuchen angesichts einer nicht aufzuhaltenden gesellschaftlichen Entwicklung, die hinwegrollt über die Gespenster der Vergangenheit, die in Kärnten Jahr für Jahr im Oktober mit opportunistischer Unterstützung der offiziellen Stellen dieses Landes durch die organisiert betriebene Form der Geschichtslüge am Leben zu halten getrachtet wird.

Wir sehen und wissen freilich, daß auch in Kärnten immer mehr und vor allem junge Menschen diese Geschichtslügen nicht mehr glauben, die ihnen von jenen aufgetischt werden, die sich politisch und moralisch längst selbst disqualifiziert haben durch ihren Opportunismus, durch ihren kleinmütigen Chauvinismus und vor allem durch den kleinbürgerlichen Klassenverrat, der sie zu Handlangern jener wenigen besitzenden Kreise gemacht hat, die allein ein objektives Interesse an der Provozierung und Aufrechterhaltung nationaler Gegensätze haben, um durch diese Gegensätze von den tatsächlichen Widersprüchen dieser Gesellschaft und dieses Systems ablenken zu lassen.

Doch auch hier beginnen sich positive Tendenzen abzuzeichnen: gerade die zurückliegenden Wochen haben gezeigt, daß sich erste Ansätze einer demokratischen Bewegung zu bilden beginnen, aus der eine Alternative zur politischen Karstlandschaft dieses Landes entstehen könnte. Eine Alternative, die bereits jetzt beachtlichen Anklang bei jenen Angehörigen beider Volksgruppen findet, die die wahren Ursachen des Kärntner Konfliktes, die wahren Schuldigen an diesem Konflikt und deren bewußte und unbewußte Helfer erkennen.

In diesem Sinne ist gerade dieser Oktober für uns ein Anlaß zum Optimismus: als Ausgangspunkt zur Überwindung kleinlicher nationaler Gegensätze, als Beginn eines sicherlich noch sehr langen, mühevollen und fraglos auch Rückschläge mit sich bringenden Weges zu einer besseren, gerechteren Gesellschaft — eines Weges, auf dem jene, die sich Sozialisten nennen, auch wie Sozialisten handeln; jene, die von Toleranz reden, diese auch üben; jene, die Verständigung sagen, diese nicht durch die Li-

quidierung von Minderheiten herbeizuführen trachten, und jene, die von Freiheit sprechen, sich nicht die Freiheit nehmen, Schwächeren deren Rechte vorzuenthalten.

Überall auf der Welt haben wir es gerade in den letzten Jahren verstärkt erlebt, daß die Beherrschten nicht länger die Geschichte der Herrschenden hinzunehmen bereit sind und den Kampf aufgenommen haben, um ihr Leben und ihre Geschichte selbst zu gestalten. Die Mittel dieses Kampfes — auch das ist für uns eine geschichtliche Erfahrung — sind der jeweiligen historischen und politischen Situation anzupassen. In unserer konkreten Situation heißt das, daß wir unseren Kampf ausschließlich mit politischen Mitteln zu führen haben — doch kompromißlos und nicht nur gegen die tatsächlich Herrschenden und vom nationalen Konflikt Profitierenden, sondern auch gegen jene, die diesen diese Herrschaft erst ermöglichen, indem sie direkt als deren Handlanger agieren oder für ein Stück Anteil an der politischen Macht ihre ursprünglichen Ziele und Ansprüche aufgegeben haben.

Die Geschichte des Oktober 1920 kann zu einem Teil auch gesehen werden als der Versuch der Überwindung nationalistischer Tendenzen und reaktionärer Strukturen. Er muß jedoch vor allem gesehen werden als gelungene bewußte Täuschung und Irreführung vieler Menschen in Kärnten durch jene deutschnationalen Kräfte, denen es hier um die Verwirklichung ihrer großdeutsch-chauvinistischen Ziele, um die Schaffung neuer militant reaktionären Strukturen ging, die dann im deutschen Faschismus ihre Entsprechung gefunden haben. Aus dieser „deutschen Nacht“, in die Kärnten von den Steinachern hineingeführt wurde, hat dieses Land noch immer nicht wirklich herausgefunden.

Liebe Freunde, es wird uns überlassen sein, das zu vollbringen: anzuknüpfen an den Traditionen, die nicht nationalistisch sind, weil sie nationale Eigenständigkeit und nationales Selbstbestimmungsrecht jeder Nation akzeptieren, und an den Traditionen, die nicht reaktionär sind, weil sie die vollen demokratischen Freiheiten des Menschen als soziales Wesen und als Produzenten anstreben.

Es geht heute also um die Anknüpfung an den positiven Traditionen des Oktober 1920 und daher auch um die Fortsetzung des antifaschistischen Widerstandskampfes mit anderen Mitteln. Veranstaltungen wie die heutige sollen unsere Kampfbereitschaft stärken.

Skupno poročilo o obisku jugoslovanskega zunanjega ministra Josipa Vrhovca na Dunaju

Na povabilo zveznega ministra za zunanje zadeve republike Avstrije, dr. Willibalda Pahra, je opravil zvezni sekretar za zunanje zadeve Socialistične federativne republike Jugoslavije, Josip Vrhovec, v Avstriji v času med 17. in 20. oktobrom prijateljski obisk.

Zveznega sekretarja J. Vrhovca je sprejel zvezni predsednik republike Avstrije, dr. Rudolf Kirchschläger. Zvezni sekretar J. Vrhovec je imel tudi priložnost za izmenjavo mnenj o razvoju medsebojnih odnosov in o perečih mednarodnih vprašanjih z zveznim kanclerjem dr. Brunom Kreiskim. V tem pogovoru sta obe strani potrdili zanimanje obeh držav za pospeševanje dobrososedskih odnosov in vsestranskega razvoja pri sodelovanju.

Zvezni sekretar Vrhovec in zvezni minister Pahr sta podrobno izmenjala mnenja o razvoju medsebojnih odnosov in o aktualnih mednarodnih vprašanjih, ki zanimajo obe strani. Pogovorov so se udeležili na jugoslovanski strani zvezni podsekretar Milan Vereš, jugoslovanski veleposlanik na Dunaju Novak Pribičević, vodja odseka za sosedne dežele veleposlanik Trajko Trajkovski, šef kabineta Murat Agovič ter drugi sodelavci zveznega sekretariata za zunanje zade-

ve, na avstrijski strani generalni tajnik zveznega ministrstva za zunanje zadeve veleposlanik dr. Alois Reitbauer, politični direktor veleposlanik dr. Friedrich Bauer, avstrijski veleposlanik v Beogradu dr. Helmut Liedermann ter drugi vodilni uradniki zveznega ministrstva za zunanje zadeve.

Oba ministra sta ugotovila substancialne napredke, ki so jih dosegli na številnih medsebojnih področjih. S tem se je prispevalo k pozitivnemu razvoju celotnih odnosov. Obe strani sta izrazili svojo pripravljenost za nadaljnjo poglobitev odnosov ter za pospeševanje sodelovanja na obojestranski in multilateralni ravni na podlagi načel spoštovanja neodvisnosti, suverenosti, ozemeljske nedotakljivosti, nevmešavanja v notranje zadeve in medsebojnega spoštovanja.

Obe strani sta poudarili pozitivno vlogo narodnih skupnosti kot dejavnika zблиževanja narodov na obeh straneh meje, kot mosta med obema državama ter kot elementa krepitve medsebojnega razumevanja in razvoja dobrososedskih odnosov. Podčrtali sta pomen vsestranskega razvoja slovenske in hrvaške narodne skupnosti v Avstriji kot pogoja za ohranitev njune narodne identitete.

mi in avtonomnima pokrajinama ter avstrijskimi zveznimi deželami, pa tudi med mesti in občinami obeh držav v interesu celotnih avstrijsko-jugoslovanskih odnosov poseben pomen. Isto velja za razširitev neposrednih odnosov med organizacijami in ustanovami, obstoječimi v obeh državah.

Oba ministra sta razpravljala o

mednarodnem položaju in sta poudarila veliko važnost ohranitve miru in krepitve mednarodnega sodelovanja in varnosti. Nujno je nadaljevati s prizadevanji, da bi dosegli znižanje napetosti, ki naj bi obsegalo ob aktivni in enakopravni udeležbi vseh držav vsa področja mednarodnih odnosov in vse kraje sveta, da bi ostalo trajno.

Obe strani sta poudarili pomen priprav za posebno zborovanje Generalne skupščine OZN leta 1980 pri iskanju pozitivnih rešitev tega problema. Soglasno sta ugotovili, naj bi to zborovanje sprejelo cilje tretje razvojne dekade.

Oba zunanja ministra sta podčrtala vlogo in pomen gibanja neuvrščenih držav kot bistvenega dejavnika stabilnosti na svetu in v mednarodnih odnosih, ki prispeva h krepitvi miru in enakopravnega sodelovanja. Ugotovila sta, da je zanimanje za politiko neuvrščenosti zunaj gibanja naraslo.

Obe strani podkrepujeta svojo podporo OZN in sta poudarili izredni pomen OZN kot zares vesoljne organizacije in nenadomestljivega instrumenta pri urejanju mednarodnih problemov, pri ohranitvi miru in varnosti in pri razvijanju enakopravnega mednarodnega sodelovanja.

Zvezni sekretar Josip Vrhovec in zvezni minister dr. Willibald Pahr sta izrazila svojo zadovoljnost s srečanjem in tudi svoje prepričanje, da bodo tudi ti pogovori prispevali k nadaljnjemu pospeševanju vsestranskega sodelovanja med SFR Jugoslavijo in republiko Avstrijo.

Zvezni sekretar Josip Vrhovec je povabil zveznega ministra dr. Willibalda Pahra na uradni obisk v Jugoslavijo. To povabilo je zvezni minister Pahr z veseljem sprejel.

Nehati je treba s tekmo v oboroževanju

Obe strani sta izrazili obojestranski interes za krepitev varnosti in sodelovanja v Evropi, pri čemer sta poudarili pozitivno vlogo nevtralnih in neuvrščenih evropskih držav. Z zadovoljstvom sta ugotovili, da je zelo dobro sodelovanje, ki se je razvilo med Avstrijo in Jugoslavijo, koristen prispevek k nadaljnjemu razvoju dobrih in prijateljskih odnosov med državami in narodi naše celine. V tej zvezi sta podkrepili obe strani svoj interes za razširitev regionalnega sodelovanja v alpskih regijah v skladu z zaključno listino iz Helsinkov. Nadalje sta poudarili važnost aktivnega angažmaja in tesnih stikov pri pripravah za nadaljevanje Evropske konference o varnosti in sodelovanju v Madridu, da bi dosledno in celovito uresničili vsa določila zaključne listine helsinške konference, ki zadevajo Evropo, vključno Sredozemlje. Obe strani sta predvsem poudarili nujnost, da bi nehali s tekmo v oboroževanju in da bi zmanjšali oboroževanje in znižali število vojaških čet v Evropi. Izrekli sta upanje, da bi nadalje razvijali ukrepe, predvidene v zaključni listini iz Helsinkov, ki naj bi ustvarili medsebojno zaupanje, in da bi nadaljevanje Evropske konference o varnosti in sodelovanju v Madridu dalo nadaljnje pobude v to smer.

Obe strani sta poudarili predvsem važnost prizadevanj, ki morejo nadalje krepiti splošno varnost in zaupanje med narodi. V tej zvezi sta opozorili na nevarnost, ki jo predstavlja terorizem kot oblika mednarodnega kriminala, naperjena proti neodvisnosti ter svobodnemu in mirnemu življenju narodov in dežel. Poudarili sta nujnost sodelovanja med državami in ustreznih ukrepov na državni ravni, da bi preprečili teroristično dejavnost ter na državnih območjih razširitev in organiziranje takih akcij, ki so naperjene proti drugim državam. Obe strani sta pozdravili ukrepe in korake, ki so jih napravili v tej zvezi v okviru Združenih narodov.

Oba ministra sta posvetila svojo posebno pozornost kriznim žariščem na svetu, kot so Bližnji vzhod, Ciper, južnovzhodna Azija in južna Afrika, in sta poudarila nujnost spoštovanja načel listine Združenih narodov za ohranitev miru. Pri tem so največjega pomena načela enakopravnosti in samoodločitve, mirne poravnave sporov med državami, neuporabljanja sile ter spoštovanja ozemeljske nedotakljivosti in politične neodvisnosti.

Pri razpravljanju o vprašanjih

razoroževanja sta podkrepili obe strani pripravljenost svojih vlad, da podpirata konstruktivne pobude in konkretne ukrepe za rešitev tega perečega problema.

Pogodbo o omejitvi strateškega oboroževanja SALT II ocenjujeta pozitivno in poudarjata nujnost ukrepov, da bi zavrla tekmo v oboroževanju in da bi dosegli začetek nadaljnega razoroževanja na vseh področjih. Predvsem sta podčrtali nujnost, da bi izvedli določila zaključnega dokumenta posebnega zasedanja Generalne skupščine OZN, pri čemer pripada OZN primarna vloga.

Obe strani sta poudarili, da je v interesu vseh dežel, da se ustvari nov mednarodni gospodarski red, in da bi morale biti pri tem enakopravno udeležene vse države članice mednarodne skupnosti.

Avstrija priznala neizpolnitev državne pogodbe

Avstrijska stran je poudarila svojo pripravljenost, da izpolni vse iz državne pogodbe izvirajoče in druge mednarodnopravne obveznosti. Storila bo vse, da zagotovi obstoj in uspešen razvoj slovenske in hrvaške narodne skupnosti v Avstriji ter spoštovanje njihovih jezikov in njune narodnosti, razvoj njune kulture, izobrazbe in gospodarskega položaja. Obe strani sta se strinjali v tem, da sta dialog in sodelovanje med avstrijsko zvezno vlado in zastopniki organizacij hrvaške in slovenske narodne skupnosti najboljša pot k rešitvi vseh vprašanih, ki zadevajo položaj in pravice teh narodnih skupnosti.

Ugotovili sta, da sta dosegli napredek pri reševanju posameznih vprašanj na podlagi obstoječih multilateralnih in bilateralnih pogodb. Tako so v glavnem pozitivno rešili vprašanja, povezana z vrnitvijo kulturnih dobrin. Pomemben napredek sta dosegli tudi pri izpolnitvi pogodbe o arhivih iz leta 1923 in pri vprašanju odškodnine za avstrijsko imetje v Jugoslaviji, ki ni zaobseženo v členu 27/2 Avstrijske državne pogodbe. Hkrati sta obe strani izrazili pripravljenost za nadaljevanje konstruktivnih prizadevanj na teh področjih.

nosti visokošolskih diplom v akademski in poklicne namene. Prav tako sta pozdravili odprtje novih mednarodnih mejnih prehodov kot tudi položitev plinovoda za zemeljski plin in proučitev možnosti za gradnjo vodnih elektrarn na meji ob Muri. Nadaljnje napredke je bilo tudi možno ugotoviti pri sodelovanju na področju turizma. Sodelovanje na področju kulture, izobrazbe in znanosti ter na področju tehnologije sta obe strani ocenili pozitivno.

Obe strani sta posvetili posebno pozornost položaju jugoslovanskih delavcev, prehodno zaposlenih v Avstriji in se izrekli za izboljšanje njihovih življenjskih in delovnih razmer.

Oba ministra sta pozitivno ocenila razvoj gospodarskega sodelovanja in sta se zavedala nujnosti, da je treba stremeti za večjo izenačenostjo na področju blagovne izmenjave. Obe strani sta opozorili na pozitivne rezultate, ki sta jih že dosegli do sedaj, in sta poudarili pripravljenost, da podpirata razvoj višjih oblik gospodarskega sodelovanja, zlasti industrijskega, skupnih investicij in sodelovanja v bančništvu in finančništvu. Nadalje je treba poglobiti obstoječe sodelovanje na regionalni ravni in na tretjih tržiščih.

POGLOBITEV SODELOVANJA

Obe strani poudarjata pomen pogodb, sklenjenih med obema deželama, te pogodbe bodo prispevale k poglobitvi sodelovanja na določenih področjih, tako npr. pogodba o gradnji karavanškega predora ter pogodba o enakovred-

RAZŠIRITEV ODNOSOV

Obe strani sta poudarili, da prisojata nadaljnjemu razvoju stikov med avstrijsko zvezno vlado in vladno Socialistične federativne republike Jugoslavije pa med jugoslovanskimi socialističnimi republika-

Občinska seja v Pliberku

(Nadaljevanje s 1. strani)

Nazaj h gozdu: občina je tako dobro gospodarila, da ne bo treba sekati občinskega gozda, da bi tako dobili dohodke v višini 220.000 šilingov. Gozd je le zadnja rezerva... Le-te rezerve pa se je poslužil nekdo, ki je očitno potreboval les za ostrešje, kajti točno toliko lesa leži v neki občinski parceli, ne da bi ga občina sama posekala. Ob začetku periode sedanjega občinskega sveta so odgovorni občinski očetje pregledali občinske gozdove skupno z gozdno inšpekcijo. Pri tem niso odkrili le posekanih dreves, temveč tudi, kakor je poročal občinski odbornik EL Ignac Domej, pd. Zgonc v Rinkolah, neko doslej neznano parcelo v velikosti pol hektarja s 120 let starim lesom. Vsega skupaj ima občina Pliberk 95 hektarjev.

Jože Partl, občinski odbornik EL, je spet blestel s formulacijami, zrelimi za tisk, čeprav je govoril prosto, pa tudi tedaj, kadar je posegel vmes pri debati. Podal je nekaj kritičnih pripomb na račun prejšnje periode — vse v slovenščini —, nakar se je čutil prizadetega bivši župan Mory (ÖVP), čeprav ga Partl sploh ni napadel. V ostalem je slovenski mandatar ugotovil, da imajo kmetje sedaj na voljo stojišče za negovanje parkljev, kar v prejšnji periodi ni bilo mogoče.

Mestni svetnik Stanko Vavti (EL) je zagovarjal interese športnikov v občini.

Z glasovi vseh strank razen ÖVP so občinski očetje sklenili povišanje prispevkov za otroški vrtec. ÖVP slabo vrača solidarnost v prejšnji periodi, ko je bila zadeva vrtecev zadeva vseh.

Dr. Luka Sienčnik - 75-letnik

Mladeniško svež, čil in zdrav praznuje ta teden svoj 75-letni življenjski jubilej dr. Luka Sienčnik, upokojeni živinozdravnik v Dobrli vasi. Jubilar se je rodil 22. oktobra 1904 na kmetiji pri Hojniku v Mokrijah. Ljudsko šolo je obiskoval v Dobrli vasi. Nadarjenega fanta so starši dali študirat na gimnazijo. Nižje razrede je opravil v Celovcu, višje pa v Kranju in Ljubljani. Maturiral je 1925 v Ljubljani, nato pa je šel na dunajsko univerzo študirat veterino. Leta 1930 je uspešno končal študij s promocijo za doktorja živinozdravstva. Kot živinozdravnik je odprl prakso v Dobrli vasi, kjer si je tudi uredil prijeten dom. Za gospodinjo in življenjsko družico si je izbral pri Kobu na Vratih brhko Ziljanko Matildo, ki jo je 18. oktobra 1931 — prav na svoj god — peljal pred poročni oltar. Nadobudnima zakoncem so se rodili štirje otroci, ki sta jih vzgojila tako, da so danes — vsak v svojem poklicu — v čast staršem in našemu narodu: Svito je dipl. inženir, Milan kot živinozdravnik nasleduje očeta v domačem kraju, Rožica, doktorica prirodoslovnih ved in profesorica biologije, je zelo uspešno poučevala na Slovenski gimnaziji v Celovcu, dokler se ni poročila, Matjaž, absolvent Slovenske gimnazije, pa se kot doktor medicine specializira na pediatrijo, na zdravljenje otroških bolezni.

Naš jubilar je svojo poklicno prakso rad povezoval z izobraževalnim delom: Učil je kmete graditi bolj ustrezne, moderne hleve za bolj uspešno živinorejo, jih seznanjal z naprednimi, bolj produktivnimi načini gospodarjenja ipd. Kot vnet rodoljub se je seveda še posebej z veseljem udeleževal pri organiziranem prosvetnem delu v izobraževalnem društvu. V Hitler-

jevi dobi je kot angažiran rodoljub prišel na proskripcijsko, črno listo. Ko je čutil, da visi nad njim in njegovo družino pravi Damoklejev meč, je ogroženo družino iz domačega kraja preselil v bolj varno tuje okolje, v Labotsko dolino, sam pa se je moral v vojaški službi otepati raznim šikanam, dokler mu ni uspelo umakniti se v partizane.

Ko se je po končani vojni z družino lahko srečno vrnil na svoj dom, se je v domačem kraju spet z ljubeznijo oprijel svoje zdravniške prakse, hkrati pa z nič manjšo vneto narodno-političnega in kulturnega dela. Nevenljive zasluge si je pridobil za poživitev domačega prosvetnega društva „Srce“, kateremu je dolgo uspešno predsedoval in kateremu kot častni predsednik še danes daje dragocene pobude. Nič manj pomembne so njegove zasluge za domačo hranilnico in zadrugo in še za to in ono. Mnogo idealizma je pred leti vložil v društvo „Enotnost“, ki mu je statut zastavljal nalogo, naj pospešuje narodno slovo med Slovenci na Koroškem. Cilj jubilaro-

vih prizadevanj je bil tedaj in je še danes isti: Moč naroda v slogi!

Jubilar tudi kot upokojenec nikakor ne počiva. Neutrudljivo dela, stika po arhivih in knjižnicah za viri naše narodne zgodovine, v zadnjem času odkriva predvsem zgodovinski proces raznarodovanja na Koroškem in njegove činitelje. O zanimivih izsledkih svojih dognanj nam od časa do časa poroča v predavanjih in tiskanih razpravah — z namenom, da bi nam zgodovina bila učiteljica za sedanjost. Jubilaru gre velika zahvala za ves nekdanji in sedanjí trud za narodni blagor. Za jubilej mu iskreno čestitamo in želimo prav trdno zdravje za nadaljnje uspešno delo v korist narodu. Na mnoga mnoga leta!

● GLOBASNICA

Podjuna je plesala in pela

V okviru izleta, ki ga je priredil ISTIT s turistično organizacijo KOMPAS iz Ljubljane, so v soboto, 20. oktobra, priredili pri Šoštarju v Globasnici družabni in kulturni večer „Podjuna pleše in poje“.

Smemo reči, bilo je polno. Za kulturni spored je bila odgovorna Krščanska kulturna zveza. Nastopili so Mešani pevski zbor „Podjuna“ iz Pliberka (Oton Wutte), Moški pevski zbor iz Štebna in Mešani pevski zbor iz Globasnice (Janez Petjak), ansambel gimnazijcev „Mladi mi“ ter otroška in mladinska folklorna skupina iz Globasnice.

Za ples in zabavo pa so zaigrali „Samorastniki“ z Raven na Koroškem.

Goste iz Slovenije in domačine je pozdravil predsednik SKD „Globasnica“ Luka Hudl.

okoli Baškega jezera vse priznanje in izrazil prepričanje, da se bo ta živa dejavnost nadaljevala tudi v bodoče. Hanzi Weiss od SPZ pa je na koncu še predvajal barvni film, ki prikazuje Slovenski oktet na gorjenjski ohceti.

V Ločah ponosna bilanca

Občni zbor SPD Jepa — Baško jezero

Da sodi SPD Jepa — Baško jezero med naša najbolj aktivna društva, se je ponovno pokazalo v soboto, 20. oktobra, na rednem občnem zboru pri Pušniku v Ratenčah. Predsednik Janez Mikl je mogel pozdraviti lepo število društvenikov in gostov, poročilo tajnika Joška Wrolich pa je bilo izredno obsežno, čeprav je naštel samo prireditve iz leta 1979.

Poleg že dolgo znanih in priljubljenih nastopov moškega pevskega zbora je v zadnjih dveh letih bila nad vse aktivna skupina mladih tamburašev, ki jih z veliko vneto in tudi velikim uspehom vodi učiteljica Erika Wrolich. Šimej Triessnig, ki ima od vsega začetka glavno skrb za glasbeno šolo, pa je z zadoščenjem mogel poročati, da se tudi v drugem šolskem letu število mladih instrumentalistov ni znatno spremenilo: 18 mladincev se trudi s klavirjem, kitaro ali pa harmoniko. Ob materinskem dnevu so že prvič nastopili!

Brez presenečenj je potekla volitev novega odbora. Ker so dosežani odborniki opravili vse pohvale vredno delo, so bili v celoti na novo izvoljeni. Novo pritegnjeni člani kot župnik Peter Sticker in učitelj Mirko Singer pa bosta gotovo še poživila dejavnost društva.

JUDENBURG

po romanu Prežihovega Voranca
Gostuje: dramska skupina iz Raven
Kraj: gostilna Kovač na Obirskem
Čas: sobota, 27. 10. 1979, ob 20.00

Izredna lovška sreča za slovenskega občinskega odbornika

Tega edinstvenega štiri-najsteraka je ustrelil v svojem lovskem revirju v Kortah Franc Smrtnik. Tako izredna lovška sreča se nasmeji pač le malo komu. Tem rajši in s tem večjim veseljem čestitamo slovenskemu odborniku v kapelškem občinskem svetu in mu želimo še več takih podvigov.

PRIREDITVE

SPD „Bilka“ v Bilčovsu vabi na SREČANJE

s kulturnim umetniškim društvom „DOLOMITI“ iz Dobrove pri Ljubljani, ki bo v soboto, 27. 10. 1979, ob 19.30 pri Miklavžu v Bilčovsu Po kratkem kulturnem sporedu prista zabava. — Igra znani ansambel „TINETA STARETA“ iz Dobrove.

MEŠANI PEVSKI ZBOR „ROŽ“ NASTOPA V ZGORNJI AVSTRIJI

- V sklopu prireditve „Junger Herbst 1979“, ki traja od 11. oktobra do 21. novembra letos v zgornjeavstrijskem mestu Traun,
- nastopa tudi mešani pevski zbor „Rož“ iz Šentjakoba v Rožu.
- Pevke in pevci okoli Lajka Milič savičeviča s svojim nastopom prispevajo svoje k avstrijskemu narodnemu prazniku: koncert bo 26. oktobra ob 20. uri v Zveznem šolskem centru v Traunu.

Mladina pela v . . .

(Nadaljevanje s 1. strani)

že iz Borovelj — uči jih mati Lidija, ki je kot tudi oče doma v Selah. Oražejevi so zbudili v marsikaterem poslušalcu spomine na pretekla leta, na leta, ko se je še pelo po večerih v družinskem krogu. V srcih ostalih poslušalcev pa se je brez dvoma porodila ali zbudila želja po taki družinski kulturi, kot so jo nam prikazali zelo ubrano prav Werner, Lidija in Edvard iz Borovelj. Ob priložnosti bi se morda dalo prirediti prav poseben koncert družinskih pevskih in glasbenih krožkov, ali? NT je pred nekaj tedni poročal o obletnici športnega društva Zahomc pri Zilji in izrazil svojo hvaležnost in priznanje našim neumornim organizatorjem in športnikom na zapadu južne Koroške, preteklo nedeljo pa smo na reviji mladinskih zborov ostrmeli ob nastopu otroške skupine iz Bistrice na Zilji, ki jo vodi Milena Pipp, ki je sama dolgoletna zvesta pevka pri celovškem zboru Jakob-Petelin-Gallus. Lepo število pevk in pevcev je pripeljala v Rož, ki jih je pozdravil z navdušenjem in upanjem v bodočnost te skupine, ki je že na tem prvem nastopu izven domačega kraja zapustila najboljši vtis tako s pesmijo kot tudi z recitacijo Kdo sem.

Zaključek je bil s skupino Mladi mi, ki jo tvorijo dijakinje in dijaki Slovenske gimnazije pod vodstvom Stanka Polzerja.

Z vrst KKZ je bilo slišati, da se bo ta revija organizirala letno. Zato že danes kličemo vsem materam, očetom, otrokom in mladostnikom, da se naj kar „vržejo“ na priprave za prihodnje prireditve. Radi in polni zadoščenja smo se udeležili nedeljske prireditve, radi se bomo odzvali vabilu na prihodnjo. FK

OBJAVA

- Nadaljnji obstoj pevskega zbora Gallus odvisi od zadostnega števila pevcev, posebno moških. Posebno nujno potrebujemo base, pa tudi tenorje in ostale glasove. Če imaš dober glas in veselje do petja, pridi k zboru in se javi telefonično po eno izmed naslednjih števil: 0 42 53 / 733 (Urhej Kassl), 0 42 22 / 42 7 19 (ga. Marica Tischler), ali 0 42 26 / 236 (Hanzi Olip, župnišče Šmarjeta). Vaje so vsak četrtek ob 19.30 v Celovcu, v poslopju Slovenske gimnazije, Ebentalerstraße 14.

Posojilnica Dobrla vas

vabi na

„SREČANJE MLADIH VARČEVALCEV“

v nedeljo, 28. 10. 1979, ob 14.30 v Kulturnem domu v Dobrli vasi s kulturnim sporedom.

Sodelujejo:

Otroški pevski zbor SPD „Danice“ iz Št. Vida
Folklorna skupina SPD „Srce“ iz Dobrle vasi
Predvajan bo barvni lutkovni film.

VESELOIGRA

„NAVADNI ČLOVEK“

Gostuje igralska skupina SPD „Vrtača“ iz Slovenjega Plajberka
Kraj: pri Cingelcu na Trati
Čas: nedelja, 28. 10. 1979, ob 14.30
Prireditelj: SPD Borovlje

OBČNI ZBOR

Prireditelj: SPD „Radiše“ na Radišah

Kraj: Kulturni dom na Radišah
Čas: sobota, 27. 10. 1979, ob 19.30
Po občnem zboru bo Slovenska prosvetna zveza predvajala film: „POVEST O DOBRIH LJUDEH“

DOM v TINJAH

Od nedelje, 11. 11. 1979, ob 18. uri, do sobote, 24. 11. 1979, ob 13. uri

DOPUSTNIŠKI DNEVI

za kmete in kmetice, za delavce in delavce, za upokojene
Prijave do 28. 11. 1979 na Katoliški dom prosvete SODALITAS, 9121 Tainach/Tinje, tel. 0 42 39 / 642

Na Tavčmanovih „ladinkah“ v Lobniku pri Železni Kapli se je odprla zemlja.

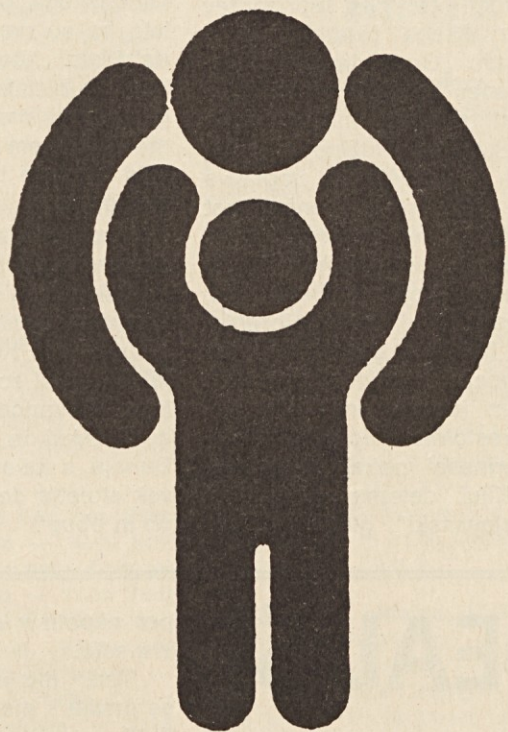
Diferenca med . . .

(Nadaljevanje s 1. strani)

ter zajamčila spoštovanje njihovih jezikov in narodnostnih značilnosti, razvoja njune kulture in prosvete ter gospodarskega položaja.

Med svojim bivanjem na Dunaju je jugoslovanski zvezni sekretar za zunanje zadeve Josip Vrhovec sprejel tudi predstavnike slovenske in hrvaške manjšine. Manjšinski predstavniki so izrabili priliko in informirali ministra Vrhovca o trenutnih diskriminacijah, ki jih doživljamo Slovenci in Hrvati na Koroškem in Gradiščanskem. Narodni svet koroških Slovencev so pri razgovoru zastopali predsednik dr. Matevž Grilc ter člana predsedstva Karel Smolle in mag. Filip Warasch, ZSO pa predsednik dr. Franci Zwitter, tajnik dipl. inž. Feliks Wieser in podpredsednik Janez Wutte. Delegacijo gradiščanskih Hrvatov je vodil dr. Ivo Müller.

LETO OTROKA

1979

**Varčujmo
za bodočnost
naše mladine!**

V tednu varčevanja

22. do 31. oktobra 1979

pričakujejo rojake in prijatelje naše domače

POSOSJILNICE

Bilčovs
Borovlje
Celovec
Dobrla vas
Galicija
Glinje

Globasnica
Hodiše
Kostanje
Kotmara vas
Ledince
Ločilo

Marija na Zilji
Pliberk
Podljubelj
Podravlje
Radiše
Sele

Št. Jakob v Rožu
Št. Janž v Rožu
Škocijan
Škofiče
Šmarjeta v Rožu
Šmihel p. Pliberku

Šteben pri Beljaku
Št. Tomaž
Velikovec
Vovbre
Ziljska Bistrica
Železna Kapla
Žvabek

in ZVEZA SLOVENSКИH ZADRUG

Pavličeva 5-7
Celovec

s poslovalnico Beljak
Bambergergasse 10

Lev
Detela:

Ljubljanska Drama v gosteh na Dunaju

Med sedemnajstim in devetnajstim oktobrom je Slovensko narodno gledališče iz Ljubljane doživelo pomembno mednarodno potrditev. Na deskah dveh najbolj bleščečih dunajskih dramskih gledaliških hiš je uprizorilo tri dramska dela, ki so bila v Ljubljani na sporedu v zadnji gledališki sezoni.

Gostovanje Slovenskega narodnega gledališča na Dunaju sodi v okvir v zadnjem času zelo razvejanih jugoslovansko-avstrijskih kulturnih prirediteljev. Že junija je v okviru teh izmenjav na Dunaju nastopil beograjski „Atelje 212“ in požel lep uspeh, zanimiva pa je bila tudi predstava ljubljanske Akademije za gledališče, radio, film in televizijo v dunajskem Reinhardtovem seminarju pri gradu Schönbrunn, kjer so mladi igralci prepričali z doživeto in sproščeno igro Mrožkove satire „Tango“. Tudi predstava Brechtove igre „Mož je mož“ v okviru poletnega dunajskega festivala mladinskih gledališč, ki so jo pokazali mladi bosanski igralci amaterji, je naletela na živo zanimanje in na dober odmev v avstrijskem tisku.

Podoba je, da je leto 1979 nad vse pomembno za uveljavljanje jugoslovanskih gledališč v sferi, predvsem v Avstriji. Dunajska dokaj razvijena gledališka publika, navajena na vodilne igralce z remiškega kulturnega prostora, a tudi dokaj konservativna, je prav v letošnjem letu dobila prvi aktivnejši pregled bogatega ustvarjanja jugoslovanskih gledališč v današnjem trenutku. Ob tem niso Slovenci, ti najbližji avstrijski jugoslovanski sosedi, slabo odrezali. Prav gostovanje ljubljanske Drame je to domnevo še enkrat potrdilo.

17. oktobra je ljubljanska Drama v „Akademietheateru“ predstavila lbenovo dramo „Mali Eyolf“, ki jo je prevedel Janko Moder in režiral

Dobrodošel dokument

(Nadaljevanje z 2. strani)

matdiensta, ki skuša poistovetiti narodnoobrambno delovanje slovenskih koroških vodilnih osebnosti z levim ekstremizmom in jih tako očrtniti v očeh avstrijske javnosti. Skrajnodesničarski krogi so zahtevali celo ustanovitev posebne policijske enote za boj proti dozdnevemu slovenskemu levemu ekstremizmu na Koroškem. Kot glasnik teh ekstremističnih desničarskih krogov na Koroškem nastopa tudi tamkajšnja FPÖ, t. j. Avstrijska svobodnjaška stranka.

Želeti je, da bi knjiga izpolnila svoj namen in prispevala k razkrinkanju novega nacizma in desnega totalitarizma, ki se krije za nemško-nacionalistično frazeologijo v Avstriji in zlasti še na Koroškem. Dejstvo, — vsekakor dober znak.

(Novi list, Trst, 18. oktober 1979)

Georgij Paro. To je delo iz izrazito ibsenovsko problematiko psihološkega boja med moškim in žensko in iskanja novih nepatriarhalnih življenjskih načinov. V ospredju lbenove igre stoji usoda nezdravljivo bolnega dečka Eyolfa, ki tudi zaradi krivde staršev utone v morju. Režiser Paro je skušal „Malega Eyolfa“ modernistično „odpreti“ v sodobni čas. To pa se mu je le delno posrečilo prav zaradi pretirane stilizacije dokaj konkretnega — in manj simbolističnega izraznega načina. Vendar je uprizoritev pričarala tudi nekaj nepozabnih gledaliških trenutkov. Posebno v drugem delu sta Iva Zupančič v vlogi žene pisatelja Allmerna in Radko Polič kot pisatelj in posestnik Allmers našla v dovolj subtilen in prepričljiv izrazni način. Prav Polič je bil v prvem delu nekako šibak in neizrazit, „nervozen“ v nepravem smislu, kar je motilo razvoj dejanja in igranja. Andrej Kurent je vlogo inženirja „novih, svetlih cest“ Borghejma odigral suvereno in prepričljivo. Dokaj presenetljiva je bila tudi zelo formalistično uresničena scena Zlatka Kauzlarica! Toda ni prav ta utesnila možnosti igralskega gibanja v prostoru in času, kot ga „naturalistični“ lbenov prostor in vrtu in v gozdu ob morju kljub ujetosti oseb v splete družbenih iger ni nikoli? lbenovi ljudje so sicer ujeti v kletko duhovne brezizhodnosti. V ljubljanski realizaciji so ujeti v stekleno menažerijo.

Drama mlajšega slovenskega pisatelja in dramatika Dušana Jovanovića „Osvoboditev Skopja“ je bila 18. oktobra na sporedu v dunajskem „Burgtheateru“. Delo pripoveduje o bojih za osvoboditev Skopja ob koncu druge svetovne

vojne, istočasno pa je prikaz diferenciacij in razslojevanj med ljudmi, med očeti in sinovi, med stari in mladimi. Režiser Ljubiša Georgijevski, gost iz Makedonije, je prikazal nekaj zanimivih in učinkovitih prizorov, drugod pa je zdrknil na stopnjo modernistično prirejene protimilitaristične agitke. Tudi ljubljanska kritika je bila mnenja, da zlasti Radko Polič, drugače dober igralec, v vlogi otroškega glavnega igralca ni najbolje uspel. Predvsem se mu ni posrečilo premostiti razmerja med odraslim igralcem v vlogi otroka in drugimi igralci otrok — otroci. Kljub tem pomanjkljivostim pomeni ljubljanska realizacija Jovanovićeve igre zanimivo in mednarodno učinkovito gledališko dejanje.

Tudi za Avstrijce zanimiva „kro-

RALPH URBAN:

Ko se je milijonarjeva hči Evelyn nasitila sladkega življenja, se je ločila od filmskega igralca Cheryja Brandyja. Nato je odpotovala na izlet na mehiško morje, ker je slišala, da živijo v Riu Grande idealisti, ki ljubijo samo ženske in grenko življenje. Takšnega moškega je hotela Evelyn podariti sami sebi za petindvajseti rojstni dan. Ko je prispela s svojim avtom v Soreville, se je ustavila pred nekim možakarjem, ki mu je iz ust visela cigara, za pasom pa sta mu tičali dve pištoli.

„Hallo, boy,“ mu je zaklicala Evelyn, „potrebujem vodnika. Sto dolarjev na dan!“

„O kay!“ je vzkliknil možakar. „Ampak samo zato, ker imate lepe oči. Ime mi je Ted. Kam vas naj odvedem?“

„Najprej v kak hotel,“ je odgovorila Evelyn. „Zvečer pa hočem nekaj doživeti. Kaj mi lahko svetujete?“

„Hm,“ je zamrmral Ted, „pri metodistih govori nov duhovnik, v Smithovem salonu pa vsak večer poka.“

„Well,“ je sklenila Evelyn. „Pri Smithu bova proslavila moj rojstni dan.“

Sedela sta tik ob glasbi in pila whisky.

na“ ljubljanskih gledaliških uprizoritev in istočasna potrditev enega vrhov jugoslovanske gledališke ustvarjalnosti je bila uprizoritev drame hrvaškega pisatelja Miroslava Krleže „Gospoda Glembajevi“. To danes že naravnost klasično in tudi mednarodno priznано delo o dekadenci družine, ki je po nepošteni poti prišla do bogastva in katere potomci so končali kot zločinci, je režiral France Jamnik. Glavne vloge so odigrali Boris Kralj, Štefka Drolčeva, Boris Juh, Marija Benkova in Janez Albreht. Nastop ljubljanske Drame je tudi na Dunaju živečim Slovincem in mnogim jugoslovanskim v avstrijski prestolnici zaposlenim delavcem prinesel nekaj domačega vzdušja. Kljub deloma „slovenski“ in „jugoslovanski“ gledališki pu-

bliki pa je vseeno nerazumljivo, da organizatorji niso vedno poskrbeli za simultano prevajanje slovenskega besedila. Bolgarsko narodno gledališče iz Sofije se je avstrijskemu občinstvu samo dva dneva poprej predstavilo tudi s pomočjo istočasnega prevoda v nemščino, isto pa so naredili beograjski gledališniki letos pomladi. Prav bi bilo, da bi take tehnične stvari organizatorji pravočasno dobro premislili. Potem bi slovenski gledališki izraz še bolje predstavil v tujem svetu.

Predstaviti pa bi bilo treba tudi slovenskega človeka v slovenski igri, slovenski svet včeraj in danes, Cankarja namesto Krleže, Maribor, Ljubljano in Koper namesto Skopja! Slovenci so na Dunaju nastopili brez Slovencev in mimo Slovencev! Zakaj ta spodrselj na odrih Dunaja, s katerim je slovenski človek stoletja delil svojo usodo, svoj up in obup?

IDEALIST

par napolnil v edino hotelsko sobo v mestu.

„Ted,“ mu je šepnila Evelyn in se privila k njemu, „ti si pravi idealist!“

„Kaj pa je to?“ se je zanimal Ted.

„To je mož,“ mu je pojasnila Evelyn, „ki se ne boji niti smrti, kadar je treba ženi izpolniti kakšno željo. Mož, kakršen si ti, Ted! Tvegal si svoje življenje, da bi mi prinesel rokavice.“

„A tako,“ je odmahnil Ted, „to pa ni bilo nič nevarno! Veš, jaz dolgujem mnogo denarja Johnu in Billu in vsem drugim. Ker pa so se razširili po mestu glasovi, da me je nekakšna prismojena milijonarka najela za sto dolarjev na dan, so vsi ti bratci vražje pazili in streljali mimo mene, da me ne bi zadeli, ker bi potem propadel tudi njihov denar...“

NAS TEDNIK izhaja vsak četrtek. Naroča se na naslov: „Naš tednik“, Celovec, Viktringer Ring 26. 9020 Klagenfurt. — Telefon uredništva, oglasnega oddelka in uprave 72 5 65. Naš zastopnik za Jugoslavijo ADIT-DZS, Gradišče 10, 61000 Ljubljana, tel. 22207. Naročnina znaša letno: za tuzemstvo 150.— šil., za Jugoslavijo 200.— din, za ostalo inozemstvo 250.— šil. (po zračni pošti 500.— šil.). — Lastnik in izdajatelj: Narodni svet koroških Slovencev. — Odgovorni urednik: Nužej Tolmajer, Verovce štev. 2. 9065 Zrelec. — Tiska: Tiskarna Družbe sv. Mohorja v Celovcu, Viktringer Ring 26.

Valentin Polanšek:

35

Križ s križi

Matjaž je bil pri vseh hišah spoštovan. Kjer so bili njegovi, so kupili le, če je bila potreba. Celó jesti so se branili. Matjaž sam je le jedel in popil kak kozarec mleka, če so drugi že dobili in so mu domačini hoteli izkazati na vsak način gostoljubje.

Johu se je posebno hudo zdelo, ker orožnik Platnar ni pustil besede do sebe. Fant je mislil: Bo, kar bo. To vidim sedaj, da je človek nekaj strašnega. Ničesar mi ne morejo. Zato, da sem ljudem v gozd jesti nosil, me trpinčijo. Če me mislijo tepsti, ne bom kričal. Pa če si jezik zgrizem. Borci so pripovedovali, da ne smeš jokati in vpiti, če te tepejo, tedaj postanejo mučitelji zverine.

Vseeno pa se je Joh bal. Bal se je predvsem za svoje domače. Negotovost ga je grizla in stalno jo je premagoval s tem, da si je pravil: Ne bodo me! Ne bodo nas!

Drugo noč so ga privlekli v trg. Na živinskem trgu so čakali. Ko je prišel pošasten tovarnjak, so ga sunili pod plahto. Znašel se je med domačini.

Policijski stražarji pa so revsknili, če je kdo le hotel spregovoriti besedico.

— Ničesar nisem... — je začel Joh in hotel povedati glasno, da ničesar ni naredil, pa te odženejo od doma. Še živine ne gonimo tako, če pride v klavnico.

A stavka ni dokončal. Policist ga je sunil s puškinim kopitom.

Čez dni je v odurni sivi stavbi v Celovcu izvedel, da je v zaporu vse polno domačinov. Tudi oče in sestra sta nekje.

Oddahnil se je, kot da je to tolažba. V takih duševnih stiskah je za človeka že uteha, ako izveš, da svojci živijo v zaporu...!

Zasliševanje so uniformiranci izvajali na razne načine. Zaenkrat še niso tolkli mladincev. Bikovka pa je ležala okrvavljena na mizi. Groznje so bile surove. Vsako minuto, ki jo trpin živi dalje, je pridobitev neke notranje sile, za katero doslej ni vedel. Poživaljenost mučiteljev povzroči pri mučenih tudi plemenitost in trdnost za obstoj pod vsakim pogojem.

Prav tako so v usodnem oktobru 1943 prišli pososedove blizu sosednjega dijakovega doma. Domači, kolikor jih je še bilo pri hiši, so pospravljali krompir. Oče gospodar je že prvo vojno leto končal zunaj v ruskem mestu Dünaburg. Stric Johi že dolgo ni bil na dopustu.

Gospodinja je pravkar zanesla v gozd jesti pobežli kmetici iz rjavškega kraja, kjer so odgnali njene domače. Ko sta stopili iz gozdne sence, zagledata

spodaj na domačiji vse polno policije. Dobila je k sreči iz trga svarilo, da bodo v teh dneh tudi pri tej hiši izselili. Tako je sedaj še Priška kmetica pobežnila v gozd.

Mladega sedemnajstletnega Francija pa so policisti prijeli. Ni jim pa uspelo dobiti strica Jozija, ki jim je pod nosom še pobežnil raz njivo v gozd.

Tudi drugega domačega sina so zgrabili. Bil je dijakov sošolec in je samo do božiča 1941 hodil v šesti razred. Potem ga je gospod rektor šole in krajevni ortsguppenlajter oprostil nadaljnega obiska pouka, ker je oče padel na Ruskem. To je bilo takrat.

Danes pa te ženejo od hiše kot tolovaja in te gledajo mrko. Orlitsch je spet v akciji.

Solčavanka Lojzka, ki je služila pri Priškovih za deklo, je zbežala v smreko in od tod bila priča sledečega:

Orlitsch in njegovi spremljevalci pridejo do križa zapadno od domačije. Glavnina uniformirancev, z aretirano teto in najmlajšim sinom in še z drugimi okoličani v sredi, gre dalje.

Orlitsch pa se loti sedemnajstletnega Francija:

— Kje je stric Josef?

Franci je trd in krepak fant. Molči in hladno zre komandantu v oči. Potem ga začnejo pretepati.

Vmes pa vedno isto vprašanje:

— Kje je stric Josef? Kje je mačeha? Kdaj so bili banditi zadnjič tukaj? — Kolikor vprašanj, toliko kľofut.

TV AVSTRIJA

1. SPORED

NEDELJA, 28. oktobra: 11.00 Tiskovna ura — 15.10 Pogumni Skoti — 16.30 Krokodili — 17.15 Cebela Maja — 17.40 Za lahko noč — 17.45 Klub seniorjev — 18.30 Mi, družinska oddaja — 19.00 Avstrija v sliki — 19.25 Kristjan v času — 19.30 Čas v sliki 1 — 19.50 Šport — 20.15 Podgani — 23.25 Poročila.

PONEDELJEK, 29. oktobra: 9.00 Am, dam, des — 9.30 Kaj bi lahko postal? — 10.00 Šolska TV: To je Paris — 10.30 Cordula — 17.00 Am, dam, des — 17.30 Lassie — 17.55 Za lahko noč — 18.00 Živali pod toplim soncem — 18.30 Mi, družinska oddaja — 19.00 Avstrija v sliki — 19.30 Čas v sliki 1 — 20.15 Šport ob ponedeljkih — 21.05 Trije angeli za Čarlija — 21.50 Večerni šport.

TOREK, 30. oktobra: 9.00 Am, dam, des — 9.30 Angleščina — 10.00 Šolska TV — 10.30 Poštevanka ljubezni — 17.00 Am, dam, des — 17.25 Tudi hec mora biti — 17.55 Za lahko noč — 18.00 Tony Randall in: „Walter ponori“ — 18.30 Mi, družinska oddaja — 19.00 Avstrija v sliki — 19.30 Čas v sliki 1 s kulturo in športom — 20.15 Sedem dni v Tibetu — 21.00 Slabo razpoloženi — 21.50 Nabiralec malin.

SREDA, 31. oktobra: 9.00 Tudi hec mora biti — 9.30 Dežela in ljudje — 10.00 Šolska TV — 10.30 Pogumni Skoti — 17.00 Zapravljeni planet — 17.25 Rdeči avtobus — 17.55 Za lahko noč — 18.00 Do konca sveta — 18.30 Mi, družinska oddaja — 19.00 Avstrija v sliki — 19.30 Čas v sliki 1 s kulturo in športom — 20.15 Ljubezniva senca — 21.45 Cerro Torre — uganka.

ČETRTEK, 1. novembra: 15.15 To-move pustolovščine — 16.30 Leo, sanje leva — 16.55 Rešita morje — 17.55 Za lahko noč — 18.00 Okras — 18.50 Življenje gre naprej — 19.30 Čas v sliki 1 — 19.50 Šport — 20.15 Buddenbrookovi (2) — 21.15 Anneliese Rotherberger predstavlja — 22.45 Poročila — 22.50 Šport — 23.00 Brazda smrti.

PETEK, 2. novembra: 9.00 Am, dam, des — 9.30 Francoščina — 10.00 Šolska TV — 10.30 Velike ptice — majhne ptice — 17.00 Am, dam, des — 17.25 Deset — 17.30 Slike naše zemlje — 17.55 Za lahko noč — 18.00 Votline — svet brez sonca — 18.30 Mi, družinska oddaja — 19.00 Avstrija v sliki — 19.30 Čas v sliki 1 — 20.00 Šport — 20.15 Mirko in Franca — 21.45 Klavirski koncert — 22.15 Šport — 22.20 Večerni studio: odprta družba — odprt univerzum.

SOBOTA, 3. novembra: 15.25 13 majhnih osličkov — 17.00 Gradbeni kraj — 17.30 Pinocchio — 17.55 Za lahko noč

— 18.00 Dvakrat sedem — 18.30 Heinz Conrads ob sobotah — 19.00 Avstrija v sliki — 19.30 Čas v sliki 1 — 19.50 Šport — 20.15 Dvojno drži slabše — 22.00 Šport — 22.20 Jazz-festival — 23.20 Poročila.

TV Avstrija 2. spored

NEDELJA, 28. oktobra: 15.00 ORF danes — 15.05 Mednarodni teniški turnir — 19.30 Čas v sliki 2 — 19.50 Tedenski pregled — 20.15 Love Story — 21.50 Šport — 22.05 Columbo.

PONEDELJEK, 29. oktobra: 17.55 ORF danes — 18.00 Angleščina — 18.30 Ljudje v Avstriji — 19.00 Aktivna izobrazba — 19.30 Čas v sliki 2 — 20.15 Edward in g. Simpson — 21.05 Zdravje — 21.50 Deset pred deseto — 22.20 Moj oče, moj gospodar.

TOREK, 30. oktobra: 17.55 ORF danes — 18.00 Dežela in ljudje — 18.30 Imagineiro — 19.15 Nova — 19.30 Čas v sliki 2 — 20.15 Veselje z glasbo — 21.03 Šarkelj — 21.50 Deset pred deseto — 22.20 Club 2.

SREDA, 31. oktobra: 17.55 ORF danes — 18.00 Angleščina — 18.30 Evangeličansko bogoslužje — 19.30 Čas v sliki — 20.15 Cafe Central — 21.00 Podjetje „A“ — 21.50 Deset pred deseto — 22.20 Afero Dominici.

ČETRTEK, 1. novembra: 16.30 Vse svete za umetnike — 17.10 Stirideset vozov — 19.30 Čas v sliki 2 — 19.50 Šport — 20.15 Jacob Prandtauer — 21.15 Smrt malomeščana.

PETEK, 2. novembra: 17.25 ORF danes — 17.30 Angleščina — 18.00 Nihče naj ni naslednji — 18.30 Orientacija — 19.30 Čas v sliki — 20.00 Šport — 20.15 V divjem Kurdistanu — 21.00 Moses, I. del — 21.50 Deset pred deseto — 22.20 Sunshine.

SOBOTA, 3. novembra: 17.00 Onedimlinija — 17.50 Islandske impresije —

18.00 Dvakrat sedem — 18.25 Nogomet — 19.00 Trailer — 19.30 Čas v sliki — 19.50 Ljudski zagovornik — 20.15 Za zastorom Challotski norec — 22.25 Vprašanja Kristjana — 22.30 Sodnik, katerega so imenovali Šerif.

TV Ljubljana

1. SPORED

NEDELJA, 28. oktobra: 8.55 Poročila — 9.00 Za nedeljsko dobro jutro — 9.35 TV kažipot — 9.55 A. Haley: Korenine — 10.40 Deklica in deček — 11.25 Mozaik — 11.30 Kmetijska oddaja — 19.15 Risanka — 19.20 Cikcak — 19.30 TV dnevnik — 19.55 Propagandna oddaja — 20.00 S. Hasani: V eter in hrast — 21.10 Propagandna oddaja — 21.15 Velikanovi reveži — 22.05 Športni pregled — 22.50 TV dnevnik.

PONEDELJEK, 29. oktobra: 8.55 TV v šoli — 10.00 TV v šoli — 11.10 TV v šoli — 14.55 TV v šoli — 16.00 TV v šoli — 17.20 Poročila — 17.25 Živa pesem — Češkoslovaška — 17.35 Botanik — 18.00 Razvid dela oziroma nalog — 18.30 Mozaik — 18.35 Obzornik — 18.45 Mladi za mlade — 19.15 Risanka — 19.20 Cikcak — 19.30 TV dnevnik — 19.55 Propagandna oddaja — 20.00 P. Sivic: Cortezova vrnitev, opera — 21.25 Propagandna oddaja — 21.30 Kulturne diagonale — 22.10 TV dnevnik.

TOREK, 30. oktobra: 9.15 TV v šoli — 10.00 TV v šoli — 17.25 Poročila — 17.30 Poletne kulturne prireditve — 18.00 Palčki nimajo pojma — 18.30 Mozaik — 18.35 Obzornik — 18.45 Ponos preteklosti — optimizem prihodnosti — 19.15 Risanka — 19.20 Cikcak — 19.30 TV dnevnik — 19.55 Propagandna oddaja — 20.00 Mi med seboj — 20.50 Propagandna oddaja — 20.55 H. Fallada: Človek hoče navzgor — 22.05 Komorna glasba skozi stoletja

14.10—15.00 Celovski radijski dnevnik — Šport — „Otroci, poslušajte!“
SREDA, 31. oktobra:
14.10—15.00 Celovski radijski dnevnik — Ljudske pesmi in viže — Cerkev in svet.

ČETRTEK, 1. novembra:
07.05—07.35 V. Zaletel: „Blaženi nebeščani“, praznična oddaja.

PETEK, 2. novembra:
14.10—15.00 Celovski radijski dnevnik — Dr. Anton Feinig: „Od žegnanga britofa“, ljudske pesmi in verovanja.

SOBOTA, 3. novembra:
09.45—10.30 Od pesmi do pesmi — od srca do srca.

RADIO CELOVEC SLOVENSKE ODDAJE

NEDELJA, 28. oktobra:
07.05—07.35 Duhovni nagovor — Naj pesmica naša darilo vam bo.

PONEDELJEK, 29. oktobra:
14.10—15.00 Celovski radijski dnevnik — Solisti- pevci — Pravni nasvet za vsakogar („Naloga Zdrženja staršev in možnosti ugovaranja“).

TOREK, 30. oktobra:
09.30—10.00 Za našo vas —

Franči je zelen od zadržane jeze. In krvav od surovih udarcev. Orlitsch je besnel:

— Kakšno sodrgo imamo v teh krajih! Že smrkavci se upirajo nemškemu poveljem! Ako te vprašam, je to povelje in ti mi moraš odgovoriti! — Spet je padalo. A Franči je ostal trd! Niti globlje ni zavzdihnil.

— Že mladi tolrovaji so taki, kaj čuda, da odrasli postanejo banditi! Kaj da nisi še zbežal k banditom, da bi te mi počili kot zajca? Ha? — Pomignil je spremljevalcem, da so fanta tirali dalje.

Orlitsch je ostal v sredi kolone in se zgražal: Pri Voglarjevih vampih isto! Stari kmetavzar ti pobriše v gozd. Vampa ga oskrbujeta. Ju primeš. Krepko in izdatno. Nič. Mu pritiskaš mrzlo pištolo na smrkolionove prsi in groziš. Ničesar ne iztisneš iz njega. Kaj pa je za vruga prišlo med te hribovce, da so tako zapeti?

Ko je pljunil daleč od sebe v gozd, si je dejal tiho:

— Še čaj z rumom mi ne bo zvečer dišal. Pa baba tudi ne. Prekleti svet. Ali so banditi že vse zastrupili?

Vse je treba iztrebiti in potolči!

SENCA KLJUKASTEGA KRIŽA SE ŠOPIRI VSEPOVSOD — tako tudi zatemnuje oba svetova, med katerima niha dijakovo življenje: Svet, iz katerega prihaja, je zginjal vse bolj iz ospredja mlade, dnevnice se razjasnjuje zavesti... svet, ki je bil po-

deželjsko omejen, po možnostih za eksistenčne spremembe ozek... po svoji bajtarski odvisnosti takega socialnega značaja, da posameznik, ki zmore količkaj odpora proti taki življenjski zapostavljenosti vedno sili ven iz svojega sveta.

In iz takega sveta je tudi silil Zdravko.

Tega sveta se je dijak otepal...

Zato se je že nekdanj rekalo o ženitvah na kmete, ki so možne le takim, ki „imajo kaj“... da pred svojim zaplankanim hribovskim svetom tako imenovanih posestnikov „postanejo nekaj...“

Zato so že nekdanj odhajali kočarji in razni kmečki proletarci v tujino na delo, pred prvo svetovno vojno že v Romunijo in Bozno, pozneje pa drugam... v nemške kraje pa itak neprenehoma.

Zato se je v dijakovi zavesti utrjevala vera v nekdanj boljši svet, ki ga bodo sestavljali boljši ljudje bodočih dni... ker je prebil obroč te poniževalne bajtarske sfere, tisto nečastno bajtarsko podvrženost napram posestniku, nasploh tisto opredeljenost, da si nemanič!... Tega sveta se je dijak otepal... pri tej borbi s samim seboj pa je prišel v bližino velike nevarnosti: Ob odklonitvi vsega, kar je bilo zanj dom in domači kraj in soseska je ogrožala neka skrita sila tudi vse drugo, koder dijak izvira, miselnost in govorica, jezik... Takih usod je bilo še in še v skurni slovenski zgodovini ob krutem sosedu Nemcu skozi stoletja „takó imenovanega bivanja“ drug ob drugem

V dijakovi duši ni bilo nevarnosti, da bi gledal

— 22.35 TV dnevnik — Kronika borštnikovih srečanj.

SREDA, 31. oktobra: 9.30 TV v šoli: Narodni park Mljet — 10.00 TV v šoli: Izobraževalni film — 13.25 Nogomet: Jugoslavija — Romunija — 17.35 Poročila — 17.40 S. Makarović: Vrček se razbije — 17.55 Potovanje v deželo lutk — 18.20 Ne prezrite — 18.35 Mozaik — 18.45 Obzornik — 18.50 Moški pevski zbor Igo Gruđen iz Nabržine — 19.15 Risanka — 19.20 Cikcak — 19.30 TV dnevnik — 19.55 Propagandna oddaja — 20.00 Film tedna: 20 dni brez vojne — 21.40 Propagandna oddaja — 21.45 Miniature — 22.05 TV dnevnik.

ČETRTEK, 1. novembra: 17.25 Poročila — 17.30 Jakec in čarobna lučka — 17.45 Dnevnik bega — 18.30 Mozaik — 18.35 Obzornik — 18.45 Tehnica za natančno tehtanje — 19.15 Risanka — 19.20 Cikcak — 19.30 TV dnevnik — 19.55 Propagandna oddaja — 20.00 P. Sivic: Cortezova vrnitev, opera — 21.25 Propagandna oddaja — 21.30 Kulturne diagonale — 22.10 TV dnevnik.

PETEK, 2. novembra: 8.55 TV v šoli — 10.00 TV v šoli — 14.55 TV v šoli — 17.20 Poročila — 17.25 Usoda nekega Charlieja, otroška serija — 17.40 Raznašalci časopisov, otroška serija — 18.05 Domači ansambli: Ansambel Jožeta Krežeta — 18.30 Mozaik — 18.35 Obzornik — 18.45 Ravnotežje — 19.15 Risanka — 19.20 Cikcak — 19.30 TV dnevnik — 19.55 Propagandna oddaja — 20.00 Kar bo, pa bo — 21.05 Petrocelli — 21.55 TV dnevnik — 22.10 Jazz na ekranu.

SOBOTA, 3. novembra: 8.00 Poročila — 8.05 Jakec in čarobna lučka, otroška serija — 8.20 Glasbena pravljica — 8.35 Z besedo in sliko — 8.50 Tehnica za natančno tehtanje — 9.20 Palčki nimajo pojma — 9.50 Dokumentarna oddaja — 13.25 Nogomet: Napredak — Dinamo — 17.05 Poročila — 17.10 Rdeči poni, ameriški film — 18.35 Naš kraj — 18.45 Muppet-show — 19.15 Risanka — 19.20 Cikcak — 19.30 TV dnevnik — 19.55 Propagandna oddaja — 20.00 N. Collins: London je moj, TV nadaljevanka — 20.50 Kako se oblačimo — 20.55 Vroči dargulj, ameriški film — 22.40 TV dnevnik — 22.55 TV kažipot.

TV Ljubljana 2. spored

NEDELJA, 28. oktobra: 15.15 Nedeljsko popoldne — 19.30 TV dnevnik — 20.00 Dokumentarna oddaja — 20.45 Včeraj, danes, jutri — 21.05 Celovečerni film.

PONEDELJEK, 29. oktobra: 17.10 TV dnevnik v madžarščini — 17.30 TV dnevnik — 17.45 Otroška oddaja — 18.00 Otroška oddaja — 18.15 Izobraževalna oddaja — 18.45 Mladi za mla-

de — 19.30 TV dnevnik — 20.00 Aktualnosti — 21.30 Poročila — 21.40 Celovečerni film.

TOREK, 30. oktobra: 17.10 TV dnevnik v madžarščini — 17.30 TV dnevnik — 17.45 Otroška oddaja — 18.15 Nove knjige — 18.45 Narodna glasba — 19.30 TV dnevnik — 20.00 TV drama — 20.50 Včeraj, danes, jutri — 21.10 Znanost — 21.55 Zabavno-glasbena oddaja.

SREDA, 31. oktobra: 17.10 TV dnevnik v madžarščini — 17.30 TV dnevnik — 17.45 Sezamova ulica — 18.15 Izobraževalna oddaja — 18.45 Popularna glasba — 19.30 TV dnevnik — 20.00 Prosta sredi — 21.30 Zabavno-glasbena oddaja — 22.15 TV dnevnik.

ČETRTEK, 1. novembra: 17.10 TV dnevnik v madžarščini — 17.30 TV dnevnik — 17.45 Cuvaj parka — 18.15 Znanost — 18.45 Humoristična oddaja — 19.30 TV dnevnik — 20.00 Kino-oko — 23.00 Poročila.

PETEK, 2. novembra: 17.10 TV dnevnik v madžarščini — 17.30 TV dnevnik — 17.45 Med domom in šolo — 18.15 Družbena tema — 18.45 Glasbena oddaja — 19.30 TV dnevnik — 20.00 Gost urednik — 21.00 Včeraj, danes, jutri — 21.20 Liki revolucije — 22.05 Zabavno-glasbena oddaja — 22.55 Dubrovniške poletne prireditve.

SOBOTA, 3. novembra: 16.50 Rokomet: Jugoslavija — Bolgarija — 18.10 Poročila — 18.15 Narodna glasba — 18.45 Dokumentarna oddaja — 19.30 TV dnevnik — 20.00 Glasbena oddaja — 21.00 Poročila — 21.10 Feljton.

SENTVID V PODJUNI SPD „Danica“ v Soštanju

V soboto, 20. oktobra 1979, je praznovalo delavsko prosvetno društvo „Svoboda“ v Soštanju svoj 60-letni obstoj. Kot gosta tega slavlja sta bili povabljeni SPD iz Padrič pri Trstu in SPD „Danica“ iz Šentvida v Podjuni. Šoštanjčani imajo s Tržačani že več let kulturne in prijateljske stike, s prosvetaši iz Šentvida pa so jih ob tej priložnosti navezali.

Sprejem v Soštanju je bil nadvse prisrčen, dvorana v kulturnem domu pa nabit polna. Predsednik „Svobode“ je v kratkem pogledu nazaj prikazal razvoj tega delavskega društva. Njegova zgodovina je razgibana, a kljubovala je vsem vihram časa. Častnim članom je podelilo društvo priznanja, ob koncu pa so vsi nastopajoči zbori: oktet in mešani zbor „Svobode“ ter godba na pihala mesta Soštanj, mešani zbor iz Padrič in SPD „Danica“ s skupno pesmijo izrazili svojo željo po nadaljnjem kulturnem sodelovanju.

iz takega omahljivega stališča na zaostali nekdanji svet.

O ne! Glede slovenstva so od doma rastle zdrave korenine! Teh ni ogrožala nobena sladkobna nacionalsocialistična ideologija.

Glede jezika si je dijak pogosto dejal: V bistvu so vse nemške šole velika laž! Saj niso pravična pot do izobraženstva! Zakaj potem ne nudijo nam tudi slovenščine?

Kot prvotnega jezika?

Kot materinščine?

Ko nas torej okrajajo za naravno pravico, je vse šolanje velika laž! Kako naj Slovenec „nemško“ misli?

In, če je kaj takega mogoče, kaj si naj pravi Nemec misli, če bodo kar tako „delali iz drugih ljudstev“ Nemce!?

Je svinjarija, da nas odtujujejo od slovenstva! Kaj ni vse svinjarija, kar se danes dogaja? Zakaj ne smejo ljudje glasno izreči svojih misli? Ali bo potem po vojni, po zmagi, drugače? Zakaj ne bi zmagali drugi? Kako naj Nemci zmagajo? Kdorkoli bo zmagal, bo za Hitlerja polomija, ker preganja slovenski jezik.

Če je bil za dijaka prvi svet... domačijski svet, zgrajen zgolj na socialni krivici, je bil drugi svet... svet učenja in tujine, nekaj zamotanega:

(Dalje prihodnjič)

Vseslovensko romanje k papežu v Rim

Tudi koroški Slovenci so se odločili na povabilo Tinjskega doma, da se udeležijo romanja ob prvi obletnici izvolitve papeža Janeza Pavla II. v Rim. V ponedeljek, 15. 10. zjutraj, smo se odpeljali z avtobusom podjetja Sienčnik. Toda že pri vstopu v avtobus nas je presenetila žalostna vest, da organizator tega romanja g. Kopeinig zaradi smrti matere ne more z nami. Užaloščeni nad tem dejstvom smo nadaljevali pot. Ustavili smo se kaj kmalu in to v Žabnicah, kjer smo opravili mašo za rajno mater naše organizatorja. Vsi brez izjeme smo si želeli preživeti to romanje z rektorjem Tinjskega doma, toda božja volja je hotela drugače. Zato je vodstvo in organizacijo prevzel č. g. Cvetko, ki je vse potrebno uredil. Tako smo se potem vozili po lepi avtocesti proti našemu cilju. G. Cvetko je grede na drobno razlagal zanimivosti ter odgovarjal na vprašanja posameznikov. Ob sončni vročini, ki smo jo prestali v avtobusu, pod varnim vodstvom šoferja Janeza Wutteja, smo se pripeljali v Rim. Že na avtocesti so nas sprejeli razni gospodje, ki so urejali posamezne avtobuse zaradi prenočevanja romarjev. Zdaj se nam je šele zjasnilo, ko smo zagledali toliko avtobusov iz Slovenije, da gre za večje romanje.

Dodelili so nam hotel v bližini Rima; ko smo se pa potem vozili tja, smo ugotovili, da je ta bližina kar dolga, in to kar nad 50 km.

Po razmeroma dobro prespani noči smo se zjutraj odpeljali v mesto Rim. Kdor še ni bil v tem mestu, ima gotovo svoje predstave, tako tudi mi. G. Cvetko nam je skrbno razlagal to zgodovinsko mesto, pač pa ni mogoče v teh nekaj dneh, ki so nam bili na razpolago, ogledati tega trimilijonskega mesta. G. Cvetko si je v letih, ko je tolikokrat vodil romanja, prisvojil toliko spretnosti in sposobnosti, da res vzorno opravi posel rimskega vodiča, s katerim so vsi udeleženci zadovoljni. Tako smo si v teku treh dni ogledali glavne znamenitosti Rima, in sicer stolnico sv. Petra, cerkve sv. Janeza v Lateranu, Marije velike, sv. Pavla, Kastel Gandolfo, Netuno, Katakombe ter še drugo. Z velikim veseljem smo si ogledali tudi Slovenik, ki pa je res blizu Rima.

Glavni namen našega romanja

pa je bila napovedana posebna avdiencia za slovenske romarje v avli Pavla VI.

Že ob pol 11. uri so začeli prihajati posamezni avtobusi na trg sv. Petra. Velika množica ljudi je nestrpno čakala, da se bodo odprla vrata dvorane, v kateri se bomo srečali s papežem. Ob 12. uri so se končno odprla vrata in množica Slovencev se je začela pomikati počasi v dvorano.

Točno ob 13. uri je vstopil papež Janez Pavel II. v dvorano. Z bučnim aplavzom in vzkliki „Naj živi“ smo ga sprejeli. Papež je nato po sredi dvorane pozdravljal in se rokoval z nami Slovenci. Nastalo je

veliko navdušenje, ko se je uresničila želja videti našega prvega slovenskega papeža.

S skupno pesmijo smo ga pozdravili, nakar je ljubljanski metropolit in nadškof Jožef Pogačnik v slovenščini pozdravil papeža ter se zahvalil za veliko milost, da je nas Slovence sprejel v posebni avdienci in to še ob prvi obletnici izvolitve za papeža. Treba je omeniti, da smo Slovenci že pred 1200 leti sprejeli vero od apostolov Slovanov Sv. Cirila in Metoda in da je ravno nas doletela sreča, da smo se smeli in mogli srečati s prvim slovenskim papežem.

Z odločnim in vedrim glasom

Papež govoril v slovenščini

Hvaljen Jezus!

Predragi bratje in sestre!

Z iskrenim veseljem in hvaležnostjo sprejemam vas Slovence, ki ste te dni prišli v Rim na narodno romanje z vašimi škofi na čelu. **Vas vse očetovsko pozdravljam kot predstavnike plemenitega naroda, ki je vreden vsega spoštovanja in ljubezni.** Dobro vem, da ste Slovenci med prvimi slovanskimi narodi sprejeli krščansko vero pred več kot dvanajstimi stoletji. Za ta neprecenljivi dar pokristjanjenja, ki je postalo vir tako izrednih sadov, se z vami vedno zahvaljujem Bogu. Želim obenem izraziti priznanje in pohvalo vašemu narodu za nepretirano zvestobo Apostolskemu sedežu v Rimu, ki je ostala neokrnjena tekom stoletij kljub vsem preizkušnjam, ki ste jih morali prestati. Bodrim vas, da z neomajnim zaupanjem vztrajate na isti poti živenga in neustrašnega evangeljskega pričevanja. Moj pogled se obrača tudi na bodočnost vašega cerkvenega občestva. Zato postaja moja beseda goreč poziv, da vedno bolj poživate v sebi dar svetega krsta. Posebno vam polagam na srce, da primerno skrbite za duhovniške poklice, tako da bo slovenska Cerkev imela vedno dovolj gorečih duhovnikov. Ne bom se spuščal v podrobnosti te zvišene naloge. Zanj ste odgovorni predvsem vi, dragi škofje in duhovniki. Zdi se mi vendar primerno poudariti temeljno vlogo družine, bodisi v krščanski vzgoji otrok, bo-

disi v velikodušni skrbi za rast duhovniških in redovniških poklicev. Srčno spodbujam prav posebno vse duhovnike, da vztrajno z navdušenjem in apostolsko predanostjo služite Cerkvi in se posvečate pastoralnim dejavnostim, ki so vam lastne, v popolnem občestvu in vdanosti škofom, ki so v prvi vrsti odgovorni za cerkveno organizacijo in versko življenje v škofiji. Le tako bo zavzetost posameznikov gotovo obrodila dobre in bogate duhovne sadove.

Vem, da proslavljate letos četrstoletni obstoj medškofijskega tednika „Družina“. Srčno želim, da bi to glasilo tudi v bodočnosti svobodno vršilo svoje predragoceno vzgojno in informativno versko poslanstvo. Slovenski katoličani bodo tako imeli ustrezno sredstvo, da se vedno bolj zavestno vključijo v življenje vesoljne Cerkve. Veseli me, da pri tem uspešno sodeluje s svojimi oddajami Vatikanski Radio.

Vam vsem najpriskorneje želim za Cerkev v Sloveniji in za ves slovenski narod vedno večjega napredka, s pomočjo vsemogočnega Boga in našega Gospoda Jezusa Kristusa ter pod materinskim varstvom Božje Matere Kraljice Slovencev, tako na človeški kot na krščanski ravni, v blagor tudi celotne družbe, v katero ste vključeni.

Vsak dan naj vas spremlja moj posebni apostolski blagoslov, ki ga iz srca podeljujem vam in vsem, ki so vam dragi.

Osservatore Romano

Milka Kriegl iz Zahomca pri Zilji izroča papežu dar koroških Slovencev

je v svojem govoru, ki ga je govoril v slovenščini, bodril papež slovenski narod k nadaljnji zvestobi rimski Sv. stolici. Nedvoumno je potrdil, da smo Slovenci plemenit narod. Za nas koroške Slovence je seveda bil ta izraz nekaj izrednega, ko pa smo ravno mi vajeni, da nam nekateri člani drugega naroda vsak dan očitavajo, da smo izdajalci, hlapci, ničvredneži idr. Tu smo občutili, da se je kolo zgodovine le nekam premaknilo, ker tega v našem družbenem redu ne moreš opaziti.

Papež je še kronal podobo Brezjanske Matere božje, ki je tudi zaščitnica Slovencev. Neznani storilci so namreč pred letom dni oropali Slovenik v Rimu in med drugim ukradli tudi krono Brezjanske Matere božje.

Koroški Slovenci smo v znak hvaležnosti podarili sv. očetu portret papeža, katerega je napravil akademski kipar France Gorše iz Sveč. S pesmijo smo se poslovili od papeža Janeza Pavla II. in se zadovoljni vračali iz dvorane.

V petek, 19. 10. zjutraj, smo se odpeljali iz Rima proti Jadranskem morju v Loreto. Tam smo v lepo urejeni romarski hiši frančiškancev prenočili ter se v soboto zjutraj odpeljali proti domu.

Ob tej priliki smo dolžni, da se še enkrat zahvalimo vsem, ki so to edinstveno romanje organizirali in omogočili. Udeleženci bomo ohranili srečanje s papežem gotovo v nepozabnem spominu. Lahko bi tudi rekli; bila je prva invazija Slovencev v Rim.

OBČINSKI SVET OBČINE HODIŠE OB JEZERU

naznanja žalostno vest, da je umrl po dolgi in težki bolezni njegov dolgoletni član, gospod

Janko Schöttl

uradni svetnik v pokou

nosilec zlate medalje za zasluge za republiko Avstrijo

Schöttl je služil uspešno za splošni blagor nad 31 let kot občinski odbornik in tudi v drugih častnih funkcijah in si je pridobil s svojim poudarjeno človeškim in razsodnim značajem na vseh področjih svojega delovanja tudi mnogo osebnih prijateljev.

Občina ga bo ohranila v trajnem spominu.

Od našega bivšega občinskega odbornika smo se poslovili v sredo, dne 24. oktobra 1979, ob 14.30 na pokopališču v Hodišah.

Občinsko zastopstvo in nameščenci

šport - šport - šport - šport - šport

SK Sinča vas - SAK 1:0

Skoraj vsi navijači so se po igri v Sinči vasi spraševali, kako da SAK trenutno ne igra tako, kot so od njega vajeni. V nedeljo, v igri proti Sinčanom, ni in ni stekla igra. Sinški igralci so res nešportno igrali, tudi sodnik je bil na njihovi strani — bil je njihov dvanajsti in deloma najboljši igralec — a to še ne opravičuje nezavzetosti nekaterih igralcev. Tu in tam je imel gledalec občutek, da so nekateri igralci izgubili voljo do igranja.

Že v sedmi minuti so povedli Sinčani z 1:0. Pri tem rezultatu je ostalo. Ta gol je Sinčane zelo navdušil in pokazali so deloma dobro igro. Igralci SAK so v drugi polovici zaigrali bolje, posebno Polanšek je z dobrimi potezami in nevarnimi strelci ogrožal sinška vrata. Samo z nešportnimi metodami so se ga mogli domačini ubraniti. Svojega denarja je bil vreden sodnik, ki najbolj grobih nešportnosti ni videl ali pa jih ni hotel videti.

Tako igralcev kot navijačev SAK naj ta nedeljska zadeva ne prizadene preveč. SAK je pokazal, da zna igrati, navijači pa, da stojijo za moštvom in ga bodo tudi v bodoče podpirali. Povedati pa je treba, da je bil nedeljski črni možicelj nemoogoče pristranski in da bi bilo bolje, če bi opustil to častno službo.

Igre SAK:

V nedeljo, 28. 10. 1979, ob 12.45 igra SAK 23 proti Grabštanju 23. Ob 14.30 pa igra prvo moštvo SAK proti prvemu moštvu iz Grabštanj. Obe tekmi sta na Košatovem igrišču v Celovcu. Vsi navijači SAK — in tisti, ki to še niso, so na tekmo prisrčno vabljeni.

DSG Sele : DSG Šmarjeta 4:1 (0:0)

Rožanski „derbi“, igra med Selani in Šmarječani, je privabil v „stadion pod Košuto“ nad 600 gledalcev. Obe moštvi sta imeli isto število točk, samo da so Selani zaradi boljše razlike v golih bili na prvem, Šmarjeta pa na tretjem mestu. Drugo mesto je zasedala Galicija. Zato sta obe moštvi začeli igrati zelo nervozno, napetost pa je mogel vsakdo v deseti minuti skoraj ošlatati. Sodnik je dosodil enajstmetrovko za Selane. To izvrstno možnost je Toševski zamudil — šmarješki vratar je ubranil strel.

Sele v 53. minuti je Mohorčič spravljal selsko moštvo z 1:0 v prednost. Nekaj trenutkov nato je Toševski popravil „napako“ in povišal na 2:0 za svoje moštvo. Igra je v vsakem trenutku bila napeta, igralci obeh moštev pa so kljub temu igrali zelo športno. Toševski je v 70. minuti dal svoj drugi gol in tri minute nato je Bergmann, igralec

Šmarjete, ustrelil častni gol za svoje moštvo. Z mogočnim strelom je izkoristil možnost. Ko so se že tako igralci kot tudi gledalci spoprizajzneli z rezultatom, je P. Olip igral šmarješko obrambo in v zadnji minuti povišal na 4:1.

To je po dolgih letih bila prva zmaga Selanov nad Šmarječani. Za Selane pa je še zato velikega pomena, ker so s tem premagali enega najbolj „hudih“ tekmecev za prvo mesto v tem razredu. Samo Galicija ima še isto število točk, ker je zmagala na tujem proti Ulrichsbergu 2:1.

Selsko moštvo: Marič, St. Olip, N. Dovjak, Travnik-Žolna, A. Dovjak, N. Olip, Zd. Oraž, D. Mohorčič, G. Toševski, Fl. Jug, P. Olip.

Naslednjo tekmo igrajo Selani v gosteh v Bilčovsu. Navijači so prisrčno vabljeni. franc wakounig

GOLOVICA (WÖLFNITZ) ml. — SAK ml. 1:5

Kako more moštvo, ki igra samo z desetimi igralci, zmagati v gosteh, so pokazali mladinci SAK —

zadnjo nedeljo dopoldan.

Začeli so zelo korajžno. Prvi gol za SAK je dal M. Rutar. Dokaj hitro so domačini izenačili, kar pa mladih slovenskih igralcev ni preveč obremenjevalo. Sadjak je še v prvem polčasu z dvema lepima goloma povišal na 3:1. Tudi v drugem polčasu je naša deseterica igrala dobro. Če pa so mladinci iz Wölfnitz pripodili žogo do našega gola, je mladi vratar Benjamin Wakounig pokazal svoje sposobnosti. Zadnja dva gola sta dala M. Rutar in R. Grilc.

Moštvo: Wakounig, Dlopst, Pečnik, Fera, Sadnikar, Štefan Gregorič, Stanko Gregorič, Grilc, Rutar, Sadjak.

26. 10., na državni praznik, pa bodo igrali naši mladinci na Košatovem igrišču v Celovcu proti mladini policije. Začetek bo ob 14.30 uri.

V nedeljo, 28. 10., pa igrajo ob 10.00 uri doma na Košatovem igrišču proti mladincem iz Gospe Sve-te.

Navijače vabimo, da podprejo naše mladince.